

Handelingen

5-6

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984 - 1985

Vergaderingen van november 1984

KAPITAALPREMIES INVESTERINGEN MET EIGEN MIDDELEN
SAMENWERKINGSVERDRAG DUITSTALIGE GEMEENSCHAP
KONINKLIJKE BEIARDSCHOOL JEF DENYN
TOESTAND'LEERKRACHTEN MIDDENSTANDSOPLEIDING
BELASTING OP TWEDE VERBLIJVEN
UITVOERING DECREET 28 JUNI 1984
VASTE BOEKENPRIJS
VERTEGENWOORDIGING VLAAMSE GEMEENSCHAP BIJ INTERNATIONALE
INSTELLINGEN
OPRICHTING PROBLEEMAFVALVERWERKINGSBEDRIJF
VLAAMS-NEDERLANDSE SAMENWERKING INZAKE OPEN UNIVERSITEIT
VLAAMSE AANWEZIGHEID WERELDTENTOONSTELLING 1985
SUBSIDIERING VAKANTIESPEELPLEINWERK, JEUGDVAKANTIES,
JEUGDVERBLIJFSCENTRA
INRICHTING UNIVERSITAIR ONDERWIJS DOOR DE STAAT
HUURPRIJSMATIGING SOCIALE WONINGEN
MEDIABELEID EN TOEKOMST BEELDINDUSTRIE IN VLAANDEREN
PROBLEMATIEK ONTWIKKELING NEDERLANDSE TAALUNIE
ALGEMEEN ECONOMISCH BELEID MEERDERHEID EXECUTIEVE
WERKINGSPROBLEMEN DIENST WATERS EN BOSSEN

Inhoud

Nr. 5 27 november 1984 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 135

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 135

Begrotingsstuk

Indiening en verwijzing, blz. 135

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 135

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 135

Verslagen

Indiening, blz. 136

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 136

Beraadslaging van de Vlaamse Executieve

Indiening, blz. 136

Opmerking van het Rekenhof

Indiening, blz. 136

Boek van het Rekenhof

Indiening, blz. 136

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 136

Dringende vragen (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de uitbetaling van kapitaalpremies aan ondernemingen die met eigen middelen investeren, blz. 137

Dringende vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het in uitzicht gesteld samenwerkingsverdrag met de Duitstalige Gemeenschap, blz. 137

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Somers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het toekennen van een eerste prijs beaard aan de Koninklijke Beiaardschool Jef Denyn - Internationaal Hoger Instituut voor Beiaardkunst te Mechelen, blz. 138

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onzekere toestand van de leerkrachten middenstandopleiding, blz. 139

Vraag van de heer R. Declercq tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over de toepassingsmodaliteiten in verband met de belasting op de tweede verblijven, blz. 140

Vraag van mevrouw J. De Loore-Raeymaekers tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de uitvoering van het decreet van 28 juni 1984 houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, blz. 141

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de vaste boekenprijs, blz. 142

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap bij internationale instellingen, blz. 142

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de oprichting van een probleemafvalverwerkingsbedrijf, blz. 143

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de gemiste kans tot Vlaams-Nederlandse samenwerking inzake open universiteit, blz. 143

Vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de Vlaamse aanwezigheid op de wereldtentoonstelling 1985, blz. 145

Regeling van de werkzaamheden, blz. 145

Ontwerp van decreet houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugd-vakanties

- 272 (1983-1984) - Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfscentra

- 273 (1983-1984) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 145

Sprekers : de heren P. Breyne, verslaggever, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, A. De Beul, O. Van den Broeck, W. Seeuws

Ontwerp van decreet houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugd-vakanties

- 272 (1983-1984) - Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 152

Ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfscentra

- 273 (1983-1984) - Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 155

Ontwerp van decreet houdende wijziging van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat

- 276 (1983-1984) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 156

Sprekers : de heren F. Piot, verslaggever, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs

Artikelsgewijze bespreking, blz. 158

Regeling van de werkzaamheden, blz. 158

Nr. 6 Dinsdag 27 november 1984 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 159

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 159

Dringende vraag (R.v.O. art. 66)

Dringende vraag van de heer L. Van den Bossche tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de bevoegdheid inzake huurprijsmatiging voor sociale woningen, blz. 159

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het mediabeleid en de toekomst van de beeldindustrie in Vlaanderen, blz. 159

Sprekers : de heren A. De Beul, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de trage en ontgoochelende ontwikkeling van de Nederlandse Taalunie, blz. 168

Sprekers : de heren A. De Beul, H. Suykerbuyk, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Samenstelling van een Commissie

Benoeming van de Commissie voor mediabeleid, blz. 175

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 175

Samenstelling van Commissies

Wijziging onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 175

Ontwerp van decreet houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugd-vakanties

- 272 (1983-1984) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 175

Ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfscentra

- 273 (1983-1984) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 176

Ontwerp van decreet houdende wijziging van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat

– 276 (1983-1984) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 177

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Execu-

tieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het algemeen economisch beleid van de meerderheid van de Vlaamse Executieve

Hoofdelijke stemming, blz. 178

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Gabriels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de

gebrekkige personeelsformatie en de gebrekkige middelen waarmee de vroegere Dienst Waters en Bossen moet werken, blz. 179

Sprekers : de heren J. Gabriels, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid

Regeling van de werkzaamheden, blz. 183

5e vergadering

Dinsdag 27 november 1984
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer J. Pede, Voorzitter.

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

P. Matthys, L. Pans, R. Peeters, M. Vandenhove, R. Vannieuwenhuyze ; gezondheidsredenen.

C. De Clercq, A. Diegenant, A.M. Neyts-Uyttebroeck, A. Steverlynck, H. Van Wambeke ; buitenslands.

H. Boel, N. De Batselier, C. Smitt, I. Van Belle, W. Van Renterghem, F. Willockx ; ambtsverplichtingen.

BEGROTINGEN

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 12-A (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor financiën en begroting.

- Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 6 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor financiën en begroting.

- Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nr. 1 + Bijlagen I en II.
Verwezen naar de Commissie voor financiën en begroting en de verschillende ter zake bevoegde Commissies.

BEGROTINGSSTUK

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende begrotingsstuk werd ingediend :

- Algemene toelichting bij de midden- en de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 7 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor financiën en begroting en de verschillende ter zake bevoegde Commissies.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende instelling van een Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd — 285 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor binnenlandse aangelegenheden.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer T. Kelchtermans c.s. houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw — 286 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.
- Voorstel van decreet van de heer L. Hancké houdende organisatie van de prenatale preventie — 287 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor gezondheidsbeleid.

Voorzitter

- Voorstel van decreet van de heer L. Hancké C.S. houdende organisatie van de natale en de neonatale geneeskundige zorg
— 288 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor gezondheidsbeleid.
- Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven C.S. houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij het decreet van 23 maart 1983
— 289 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor leefmilieu en waterbeleid.

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer F. Piot namens de Commissie voor onderwijs over het ontwerp van decreet houdende wijziging van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat
— 276 (1983-1984) — Nr. 2.
- door de heren A. Bourgeois en G. Temmerman namens de Werkgroep belast met het opmaken van een inventaris van de sociale en menselijke gevolgen voor de slachtoffers van de oorlog, met name ook van de Spaanse burgeroorlog en voor de getroffen en van de repressie- en epuratielwetgeving
— 290 (1984-1985) — Nr. 1.
- door de heer P. Breyne namens de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming over het ontwerp van decreet houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugdvakanties
— 272 (1983-1984) — Nr. 3.
- door de heer P. Breyne namens de

Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming over het ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfcentra
— 273 (1983-1984) — Nr. 3.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende advies van de Raad van State werd ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer J. Somers houdende toekenning van normalisatietoelagen aan gezinnen en bejaarde alleenstaanden waarvan het normaal inkomen ten gevolge van maatregelen in het kader van de repressie en epuratie in sterke mate werd verminderd en/of zelfs beneden het bestaansminimum ligt
— 262 (1983-1984) — Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor bij stand aan personen.

BERAADSLAGING VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE

Indiening

De Voorzitter : De volgende beraadslaging van de Vlaamse Executieve werd ingediend :

- Beraadslaging van de Vlaamse Executieve d.d. 25 oktober 1984 houdende machtiging tot vastlegging, ordonnancering en betaling van uitgaven aanrekenbaar op de kredieten ingeschreven in het bij de Vlaamse Raad in te dienen ontwerp houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar

1984
— VE/K 51.

OPMERKING VAN HET REKENHOF

Indiening

De Voorzitter : De volgende opmerking van het Rekenhof werd ingediend :

- Opmerking van het Rekenhof betreffende begrotingsberaadslaging Nr. VE/K 51 d.d. 25 oktober 1984 van de Vlaamse Executieve.

BOEK VAN HET REKENHOF

Indiening

De Voorzitter : Het volgende boek van het Rekenhof werd ingediend :

- 141e Boek van het Rekenhof- Opmerkingen en documenten aan de Wetgevende Kamers voorgelegd — Deel 1.
Dit boek ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 65)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren J. Ansoms, J. Bascour, G. Beerden, E. Beysen, G. Cardoen, J. Caudron, M. Colla, N. De Batselier, A. De Beul, J. De Bremaeker, C. De Clercq, mevrouw W. Demeester-De Meyer, de heren J. De Mol, A. Denys, J. Desseyn, A. Diegenant, L. Dierickx, J. Gabriels, F. Geyselings, T. Kelchtermans, me-

Voorzitter

vrouw O. Lefeber, de heren F. Piot, J. Somers, H. Suykerbuyk, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbusche, de heren J. Valkeniers, I. Van Belle, L. Van den Bossche, L. Vanhorenbeek, O. Van Ooteghem, mevrouw M. Van Puymbroek, de heren L. Vanvelthoven, D. Vervaet.

DRINGENDE VRAGEN (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de uitbetaling van kapitaalpremies aan ondernemingen die met eigen middelen investeren

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van de heer Denys tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de uitbetaling van kapitaalpremies aan ondernemingen die met eigen middelen investeren.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, de voorbije weken heb ik vastgesteld dat er nogal wat problemen zijn in verband met de uitbetaling van kapitaalpremies. Deze kapitaalpremies zijn voorzien in het kader van de economische expansiewetgeving en worden toegekend aan ondernemingen die met eigen middelen investeren.

Welnu, wij stellen vast dat de uitbetaling van deze kapitaalpremies vrij langzaam gebeurt, zelfs tot meer dan een jaar na de toekenning ervan.

Die situatie brengt natuurlijk een stuk onzekerheid mee en heeft tot gevolg dat het stimulerend effect tot investeren, normaal aan een dergelijke kapitaalpremie verbonden, voor een groot gedeelte wegvalt. Bij deze laattijdige uitbetaling kan men zich dan ook een

aantal vragen stellen.

Betekenen deze laattijdige uitbetalingen dat het voorziene budget voor 1984 vroegtijdig is uitgeput? Indien dit het geval is betekent het dat er veel meer met eigen middelen werd geïnvesteerd dan voorheen of heeft dat te maken met een bepaalde vorm van selectiviteit waarbij bijvoorbeeld het voorziene budget prioritair wordt gereserveerd voor grote projecten waardoor kleine initiatieven moeten wijken?

Mijnheer de Minister, ik had graag vernomen welke hiervan de exacte oorzaken zijn en welke de uitbetalingsperspectieven zijn voor de toekomst.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, volgens de gegevens mij verstrekt door de administratie verloopt de uitkering van de rentetoelagen en kapitaalpremies globaal volgens de regelen en binnen de termijnen die daarvoor in de richtlijnen zijn bepaald.

Een geringe vertraging heeft zich in september en oktober voorgedaan voor ongeveer 400 dossiers, maar deze moeilijkheid is ondertussen opgelost met een begrotingsberaadslaging die op 26 oktober jongstleden door de Executieve is goedgekeurd.

De Administratie van Economie slaagt er dus in om met beperkte personeelseffectieven in te staan voor een regelmatig verloop van meer dan 100.000 betaalverrichtingen per jaar.

Wat de selectiviteit betreft, wil ik er de aandacht op vestigen dat reeds sinds 1982 maatregelen zijn genomen om de automatiseren van de betoelaging te vervangen door een oriëntering van de steun in functie van het economisch en strategisch belang van de investeringsprogramma's, ongeacht de omvang ervan.

Globaal genomen leidt deze selectiviteit evenwel niet tot een afbouw van de inspanningen van de Executieve. Vergeleken met 1981 is het betoelagde investeringsvolume in 3 jaar tijd gestegen met nagenoeg 39 ten hon-

derd. Tijdens dezelfde periode is de effectief uitgekeerde investeringssteun toegenomen met 17 ten honderd.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Dringende vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het in uitzicht gesteld samenwerkingsverdrag met de Duitstalige Gemeenschap

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het in uitzicht gesteld samenwerkingsverdrag met de Duitstalige Gemeenschap.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, verwijzend naar een reeds eerder door mij gestelde vraag in deze Raad in mei jongstleden, verneem ik dat de besprekingen tussen de Executieven van de Vlaamse en de Duitstalige Gemeenschap om tot een samenwerkingsverdrag te komen, zich reeds in een gevorderd stadium bevinden. Dit kan onze fractie slechts verheugen.

Destijds werd met de betrokken Minister in de Commissie voor Buitenlands Beleid een regeling getroffen waarbij tussen de voorlopige en de definitieve aanvaarding van het samenwerkingsakkoord, door beide Executieven, de Commissie voor Buitenlands Beleid een inzage-, discussie- en suggestierecht zou krijgen. Daardoor zou het verdrag slechts, na betrokkenheid van de bevoegde Commissie van de Vlaamse Raad, definitief worden, vooraleer de Raad in een later stadium het verdrag dient te bekrachtigen.

Mag ik de Minister uitnodigen aan die afspraak gevolg te geven en mede te

Suykerbuyk

delen wat de actuele stand van de besprekingen is ? Tevens wou ik vernemen wanneer hij denkt deze aangelegenheid aan de Commissie te kunnen voorleggen.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, bij beslissing van het Vlaams Ministercomité voor Buitenlands Beleid werd op 25 juli jongstleden een gemengde werkgroep ad hoc opgericht teneinde een gespecificeerd ontwerpsamenwerkingsakkoord met de Duitstalige Gemeenschap op te stellen.

Die beslissing is thans in uitvoering. De voorbereidende werkzaamheden van deze werkgroep, samengesteld uit verantwoordelijk ken van de respectieve administratie, zijn intussen zodanig gevorderd dat de besprekingen binnen een relatief korte termijn zullen kunnen worden afgerond.

Ik ben dan graag bereid om de voorstellen van samenwerking in de Commissie van de Vlaamse Raad te bespreken vooraleer de Executieve ter zake een definitieve beslissing neemt.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

VRAGEN (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Somers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het toekennen van een eerste prijs beiaard aan de Koninklijke Beiaardschool Jef Denyn — Internationaal Hoger Instituut voor Beiaardkunst te Mechelen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Somers tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het toekennen van een eerste prijs beiaard aan de Koninklijke Beiaardschool Jef Denyn —

Internationaal Hoger Instituut voor Beiaardkunst te Mechelen.

De heer Somers heeft het woord.

De heer J. Somers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, de beiaardkunst zou om cultuurhistorische redenen in de Zuidelijke Nederlanden een bijzondere plaats moeten bekleden. Onder impuls van de stadsbeiaardier Jef Denyn werd in 1922 voor het eerst in de wereld een beiaardschool opgericht, die uitgroeide tot Koninklijke Beiaardschool Jef Denyn — Internationaal Hoger Instituut voor Beiaardkunst, met een onbetwistbare wereldfaam.

Deze school kan echter geen erkend diploma „eerste prijs beiaard” uitreiken omdat in deze eerste prijs gewoon niet voorzien is in de huidige wetgeving en hij ook niet kan verworven worden aan de koninklijke muziekconservatoria, waar men wel eerste prijzen kan verwerven voor andere solistische instrumenten.

Hierdoor krijgt het Internationaal Hoger Instituut voor Beiaardkunst te Mechelen meer en meer een ondergeschikte positie ten opzichte van de beiaardscholen die in het buitenland werden opgericht en waar men wel erkende diploma's kan uitreiken.

Om in deze situatie enige verandering te brengen en de beiaardkunst opnieuw de plaats te geven die bijdroeg tot de faam van de Zuidelijke Nederlanden, hebben we op 29 november 1977 een voorstel van decreet tot bevordering van de beiaardkunst in Vlaanderen ingediend bij de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en een gelijkaardig voorstel bij de Vlaamse Raad op 18 november 1980.

De op elkaar volgende Ministers verantwoordelijk voor het onderwijs en meer bepaald voor het kunstonderwijs zijn er niet toe gekomen een eerste prijs beiaard tot stand te brengen ; anderzijds werd het voorstel van decreet wel in behandeling genomen in de bevoegde Commissie. De uiteindelijke beslissing over het voorstel werd steeds opnieuw verdaagd op verzoek van de Minister, die nu reeds geruime tijd op het punt staat te voor-

zien in de eerste prijs beiaard in het kader van een algemene herschikking van het kunstonderwijs. Eind april 1984 zou er eindelijk uitsluitsel komen over deze aangelegenheid. Ondanks contacten allerhande blijft de beiaardkunst verstoken van haar eerste prijs !

Ik moge daarom aan de Minister vragen :

1. in welke fase de onderhandelingen over de installatie van een eerste prijs beiaard zich thans bevinden ;

2. wat de Minister tegenhoudt om een beslissing in deze kwestie te treffen en hoe hij deze moeilijkheden denkt te overwinnen ;

3. of de internationaal erkende beiaardschool te Mechelen nog dit jaar zal kunnen overgaan tot het uitreiken van een erkend diploma „eerste prijs beiaard”.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, door mijn diensten werd dit jaar een voorontwerp van executievebesluit uitgewerkt dat tracht tegemoet te komen aan de wens van de Koninklijke Beiaardschool Jef Denyn om, zoals de conservatoria, ook een eerste prijs te kunnen uitreiken. Dit voorstel werd voor onderzoek en voor nader overleg aan alle betrokken instanties overgemaakt.

Een eerste juridisch probleem is het statuut van de school zelf. De Koninklijke Beiaardschool is een gesubsidieerde inrichting van het secundair niveau met beperkt leerplan.

Het is moeilijk denkbaar dat in een secundaire school een diploma van hoger onderwijs wordt uitgereikt door leraars die benoemd zijn voor secundair niveau.

Er zonder meer hoger onderwijs van maken gaat evenmin. Bovendien geldt de remwet van 1973 voor het HOB. De Beiaardschool kan derhalve zelf geen eerste prijs uitreiken zodat meteen de vraag rijst naar samenwerkingsformules met de conservato-

De heer A. Denys (PVV) stelt een dringende vraag omtrent de uitbetaling van kapitaalpremies

ria en het Lemmensinstituut. De verschillende vakken beiaard, zouden kunnen gevolgd worden aan de Beiaardschool, terwijl de andere verplichte vakken zouden kunnen worden gevolgd aan de conservatoria. Dergelijke samenwerkingsformule ontwerpen is geen sinecure, omdat zowel de Beiaardschool als de conservatoria — terecht — elk op hun eigenheid en hun autonomie zijn gesteld.

Momenteel worden de opmerkingen en de verslagen onderzocht die wij van de dienst kunstonderwijs, van de Inspectie Muziek, van de drie conservatoria, van het Lemmensinstituut en van de Beiaardschool zelf mochten ontvangen. De lijst van pedagogische, didactische, inhoudelijke, praktische en organisatorische problemen is indrukwekkend lang.

De discussie over de eerste prijs moet ook geplaatst worden in de context van de komende hervorming van het hoger kunstonderwijs in uitvoering van de wet van 7 juli 1970 op het hoger

onderwijs, waar voor het kunstonderwijs zal voorzien worden in een opleidingsvorm van het lange type en in een opleidingsvorm van het korte type.

Een rechtstreeks overleg en confrontatie met alle betrokkenen over het voorontwerp van executievebesluit zal eerstdaags worden georganiseerd.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onzekere toestand van de leerkrachten middenstandsopleiding

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vervae tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onzekere toestand van de leerkrachten middenstandsopleiding.

De heer Vervae heeft het woord.

De heer D. Vervae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de leraars middenstandsopleiding worden in hun werkzaamheden geconfronteerd met een aantal wantoestanden. Vandaar dat we een aantal vragen wensen te formuleren.

1. Waarom bestaat er nu nog geen specifiek statuut inzake deze leerkrachten ?
2. Waarom werd er nog geen werkgroep opgericht die zoekt naar een statuut voor deze leraars ?
3. Waarom hebben deze mensen geen bediendencontract ?
4. Waarom is er geen verhoging geweest van de lonen sinds 1975 ?
5. Waarom is er geen indexaanpassing geweest sinds 1981 ?
6. Waarom moeten deze leraars steeds 2 à 4 maanden wachten op de uitbeta-

ling van hun loon ?

7. Is er op de begroting van uw departement in een bedrag voorzien om de achterstelling van deze leerkrachten ongedaan te maken ? Zo ja, op welke post en welk bedrag ?

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, aansluitend bij de vragenreeks van de geachte collega inzake de leerkrachten van de middenstandsopleiding zal ik hier overzichtelijk vraag per vraag beantwoorden.

1. Waarom bestaat er nu nog geen specifiek statuut inzake deze leerkrachten ?

De huidige situatie van deze leraren wordt enerzijds begrensd door de bepalingen van het koninklijk besluit van 4 oktober 1976 betreffende de voortdurende vorming van de middenstand en anderzijds beheerst door algemeen bindende bepalingen van sociaal- en arbeidsrechtelijke aard.

Het desbetreffend koninklijk besluit stoelt immers op de begrotingswet, zodat, gebonden aan het beginsel van de eenjarigheid van de begroting, de regeling niet dezelfde waarborgen biedt van vastheid als die welke bij of krachtens de wet is genomen.

Een specifiek statuut'ten aanzien van de leraren kan derhalve, gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de staatsvorming, slechts door middel van een decreet worden genomen.

Gelet op de gehele problematiek die verband houdt met het wordingsproces van de Vlaamse Gemeenschap en waarbij onder meer de nationaal gegroeide en specifieke naschoolse vormings- en opleidingsstelsels, die thans onder onze bevoegdheid vallen, op mekaar moeten kunnen afgestemd worden binnen een aangepast wettig kader, zonder daarom tot een vermenigting te moeten leiden weliswaar, kan ook de middenstandsopleiding niet los gezien worden van de overige opleidingsstelsels. De coördinatie hiervan vergt uiteraard tijd en overleg tus-

Poma

sen de onderscheiden belangengroepen. Hierbij zal uiteraard in belangrijke mate aandacht besteed worden aan de toestand van de diverse groepen leraren en opleiders.

— **Mevrouw G. Devos, Eerste Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.**

2. Waarom werd er nog geen werkgroep opgericht die zoekt naar een statuut voor deze leraars ?

Binnen de middenstandsopleiding werd in de loop van het jaar een werkgroep, bestaande uit leraren, centra voor middenstandsopleiding, Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand, VZW en Administratie, door mij geïnstalleerd waarvan de besluiten thans door mijn Kabinet worden onderzocht.

Daarbij moet nu reeds worden vastgesteld dat een eensgezinde visie op toestand én regeling én diverse verantwoordelijkheden ter zake van deze leraren niet aan bod is gekomen.

Hoe dan ook zal een en ander, mede in het raam van de beschikbare begrotingskredieten 1985, mijn verdere zorg genieten in het te voeren beleid.

3. Waarom hebben deze mensen geen bediendencontract ?

De leraren van middenstandsopleiding die krachtens de wet van 27 juni 1969 bij drageplichtig zijn aan de RSZ, zijn verbonden aan de centra voor middenstandsopleiding door middel van een arbeidsovereenkomst voor bedienden.

Behoudens andersluidende overeenkomsten gaat het meestal om een arbeidsovereenkomst voor een bepaalde tijd, vermits de leraar wordt aangeworven voor het geven van een bepaalde cursus met een welbepaalde duur (en met de weliswaar weinig waarschijnlijke mogelijkheid dat die cursus tijdens die duur wegvalt wegens onvoldoende leerlingen).

4. en 5. Waarom is er geen verhoging geweest van de lonen sinds 1975 ? Waarom is er geen indexaanpassing geweest sinds 1981 ?

Ik zal het geachte lid een tabel ter be-

schikking stellen- en die ook zal worden gepubliceerd — waarop de evolutie sinds 1965 inzake de aanpassingen en indexeringen van de vergoedingen, rijksbijdragen, voor de leraren duidelijk wordt voorgesteld.

Uit deze gegevens kan worden afgeleid :

1. dat van 1965 tot en met 1976 de vergoeding periodisch werd aangepast, in uitvoering van het koninklijk besluit van 13 april 1959 ;

2. dat vanaf 1 januari 1977 de vergoedingen jaarlijks werden geïndexeerd op basis van het inflatiepercentage tijdens het voorgaande jaar. Sinds 1982 werd dit percentage slechts gedeeltelijk verrekend, gelet op de algemene loonmatigingsmaatregelen en de kredietmogelijkheden.

Bij dit overzicht moet bovendien worden aangestipt dat sinds 1 januari 1972, benevens de voormelde rijksbijdragen, de Staat en thans de Gemeenschap ook de werkgeversbijdragen voor de RSZ en het vakantiegeld van deze leraren subsidieert, wat momenteel ongeveer 40 ten honderd vertegenwoordigt van deze vergoedingen.

6. Waarom moeten deze leraars steeds 2 à 4 maanden wachten op de uitbetaling van hun loon ?

De periodiciteit inzake de uitbetaling van deze vergoedingen heeft uitsluitend te maken met toestanden van structurele, zie punt 1 en begrotingstechnische aard, procedure inzake de toekenningsbesluiten en subsidiëring door de VZW Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand.

De beslissing tot de driemaandelijkse vaststelling van de vergoedingen werd indertijd genomen op basis van de volgende argumenten :

1. meer dan 95 ten honderd van de leraren van de middenstandsopleiding oefenen die functie uit als bijbetrekkende ;

2. de gemiddelde maandbedragen die als subsidie in hoofde van de leraren zouden moeten toegekend worden zijn meestal vrij miniem. De loonmassa van 1983 bedraagt 207.648.000 frank voor ongeveer 3.100 leraren.

De eventuele maandelijkse vaststelling betekent derhalve een gevoelige uitbreiding van het administratieve werk voor alle geledingen van de middenstandsopleiding.

Ongeacht de bovenstaande argumenten heb ik aan mijn Administratie de opdracht gegeven te onderzoeken op welke wijze de maandelijkse vaststelling van de vergoedingen ten spoedigste kan verwezenlijkt worden.

7. Is er op de begroting van uw departement in een bedrag voorzien om de achterstelling van deze leerkrachten ongedaan te maken ? Zo ja, op welke post en welk bedrag ?

De subsidies bestemd voor de leraren zijn ingeschreven op globale wijze samen met de overige subsidies aan centra voor middenstandsopleiding, leersecretarissen en Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand, VZW onder titel 1, sectie 37, artikel 44.01.02.

Bij het bepalen van de beleidsopties binnen de begrotingsuitvoering 1985, zal bij voorrang aandacht besteed worden aan een optimale indexering van de vergoedingen aan de leraren.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer R. Declercq tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over de toepassingsmodaliteiten in verband met de belasting op de tweede verblijven

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Declercq tot de heer Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over de toepassingsmodaliteiten in verband met de belasting op de tweede verblijven.

De heer Declercq heeft het woord.

De heer R. Declercq (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het kan u niet ontgaan zijn dat er in sommige

R. D eclercq

gemeenten nogal wat deining is ontstaan omtrent uw beslissing de belasting op de tweede verblijven ten laste te leggen van de eigenaar.

U neemt deze beslissing begin mei 1984. Het duurt tot november vooraan de gemeenten gereed komen met het administratief werk. Het is toch normaal dat de eigenaars deze belasting trachten te verhalen op de huurders. Voor de eigenaars, vooral voor die mensen in de toeristische centra die een deel van hun huis alleen voor de zomermaanden verhuren om iets bij te verdienen en rond te komen, wordt het niet meer mogelijk deze belasting te verhalen op de huurder.

Erger is het voor die eigenaars die een verblijf verhuren voor een periode van 3, 6, 9 jaar. Waar de gemeente — vroeger — zorgde voor het innen van de verblijfbelastingen bij de huurders is dat niet mogelijk voor de eigenaars, daar nooit een clause over het innen van deze belasting in de verhuurcontracten werd opgenomen.

Graag vernam ik van u, mijnheer de Minister, of deze laattijdige beslissing in 1984 met terugwerkende kracht verantwoord is en waarom u geen beslissing nam met uitwerking voor het volgend jaar, zodat het merendeel van de eigenaars de nodige voorzorgen had kunnen nemen.

Is het de gemeenten langer toegestaan categorieën van verblijven vast te stellen hetzij volgens de ligging in een bepaalde zone hetzij volgens de grootte of uitrusting zodat een simpel optrekje in een volkswijk niet evenveel moet betalen als een luxueuze villa in een residentiële wijk ?

De ministeriële omzendbrieven omtrent deze aangelegenheid zijn niet altijd duidelijk en geven aanleiding tot misverstanden.

De Voorzitter : Minister Galle heeft het woord.

Minister M. Galle (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, ik heb de eer het geachte lid erop te wijzen dat hij mijn onderrichtingen van 2 mei 1984 inzake de gemeente-

belastingen op de tweede verblijven verkeerd interpreteert in zoverre hij de mening is toegedaan dat de ter zake van kracht zijnde **belastingverordeningen** voor 1984 zonder meer gewijzigd worden door deze omzendbrief. Goedgekeurde **belastingverordeningen** hebben immers kracht van wet binnen het grondgebied van de gemeente en kunnen slechts gewijzigd worden door een nieuw goedgekeurd gemeenteraadsbesluit en niet door een omzendbrief.

Voor de nog niet goedgekeurde raadsbesluiten daarentegen oordeelt de toezieende overheid, in casu de provinciegouverneur, over de noodzaak om de beslissing opnieuw voor te leggen aan de gemeenteraad alvorens de goedkeuring kan gegeven worden.

Ik heb mijn onderrichtingen van 2 mei jongstleden gegeven om de financiële belangen van de gemeenten te vrijwaren temeer daar de oorspronkelijke richtlijnen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 juli 1974 dateren van voor de samenvoeging van de gemeenten. Het realiseren van deze samenvoegingen had naar mijn mening een nadelige weerslag op de belastingmaterie inzake de tweede verblijven. Een aantal tweede verblijven waarvan de eigenaar nu ingevolge de samenvoeging van de gemeente in de bevolkingsregisters van de gemeente was ingeschreven kon immers niet aan de belasting onderworpen worden.

Bovendien komt het mij voor dat mijn onderrichtingen moeilijk aanleiding tot misverstand kunnen geven, integendeel. Door de belasting in alle gevallen ten laste van de eigenaar te leggen wordt elke twijfel inzake de aanduiding van de belastingplichtige vermeden.

Het feit dat de belasting ten laste van de eigenaar wordt gelegd is overigens niet nieuw. Reeds in de omzendbrief van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 februari 1980 werd, in het belang van een vlotte belastinginvordering, toegelaten de belasting ten laste van de eigenaar te leggen. Alleen in het geval de gemeente hierbij geen financieel nadeel ondervond, kon de belasting nog ten laste van de gebrui-

ker, hetzij de eigenaar, hetzij de huurder, gelegd worden.

Het verbod tot koppeling van het tarief van de belasting op de tweede verblijven aan het kadastraal inkomen beoogt enkel het onderscheid met de opcentiemen op de onroerende voorheffing te onderstrepen. De belasting op de tweede verblijven is inderdaad geen eigendomsbelasting maar wel een indiciaire belasting op de graad van de goeetheid van de eigenaar of huurder.

Wat ten slotte het vaststellen van de differentiële tarieven betreft heeft mijn omzendbrief geen wijzigingen aangebracht aan de vroegere geldende onderrichtingen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van mevrouw J. De Loore-Raeymaekers tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de uitvoering van het decreet van 28 juni 1984 houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw De Loore-Raeymaekers tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de uitvoering van het decreet van 28 juni 1984 houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

Mevrouw De Loore-Raeymaekers heeft het woord.

Mevrouw J. De Loore-Raeymaekers (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, het zogenaamde mini-decreet houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw werd ter zitting van 28 juni 1984 aangenomen.

De Loore-Raeymaekers

Samen met een eerste uitvoeringsbesluit verscheen het reeds in het Staatsblad van 30 augustus 1984.

Het gelieve de geachte Minister mij per gewestplan en tot op heden mede te delen :

1. met betrekking tot de in het genoemde mini-decreet bepaalde respectieve gebruikswijzigingen en heren verbouwingen werken :

1° hoeveel aanvragen werden ingediend ;

2° hoeveel aanvragen werden ingewilligd ;

3° hoeveel vergunningen reeds werden uitgereikt ;

4° hoeveel aanvragen werden geweigerd ;

5° tegen hoeveel geweigerde vergunningen beroep werd aangetekend ;

2. hoe gebeurlijke wijzigingen — die wijzigingen van het gewestplan zijn — worden bekendgemaakt.

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op de vraag van mevrouw De Loore moet ik erop wijzen dat aangezien een aanvraag in toepassing van de wet van 29 maart 1962 en van het decreet van 28 juni 1984 moet worden ingediend bij de gemeenten het niet mogelijk is mede te delen hoeveel aanvragen momenteel werden ingediend.

Wel zijn een aantal bouwaanvragen aanhangig bij de diverse diensten die gebeurlijk kunnen vallen onder toepassing van het betrokken decreet. Het decreet bepaalt dat dergelijke aanvragen dienen te worden onderworpen aan een openbaar onderzoek. Vandaar dat aan de diensten gevraagd wordt de dossiers te vervolledigen in het vooruitzicht deze te behandelen in het kader van het decreet van 28 juni 1984.

Ik wens de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat het betreffende decreet alsmede de uitvoeringsbesluiten vrij recent zijn en dat er bijgevolg nog geen statistische ge-

gevens dienaangaande beschikbaar zijn.

Wat de wijzigingen aan de gewestplannen betreft, deze worden bekend gemaakt volgens de bepalingen van artikel 10 van de wet van 29 maart 1962 te weten door publikatie in het Belgisch Staatsblad.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de vaste boekenprijs

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de vaste boekenprijs.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, het is bekend dat de Minister een hoge prioriteit toekent aan het probleem van de vaste boekenprijs. Vermits dit dossier eerlang in het kader van de Interparlementaire B eneluxraad zal worden besproken, is het goed de laatste stand van zaken te kennen, ter oplossing van dit probleem.

Temeer is dit zo omdat de Minister, bij de opening van de Antwerpse Boekenbeurs, gezegd heeft dat momenteel in de nationale economische middens „de definitieve formulering wordt ingestudeerd om tot een gunstig voorstel te komen.”

Kan de Minister concreet meedelen wat dit betekent ?

1. Zijn de gesprekken met de Minister van Economische Zaken afgerond, omdat volgens uw verklaringen nog slechts de definitieve formulering moet worden ingestudeerd ?

2. Wat is er inhoudelijk met de Minister van Economische Zaken afgespro-

ken dat van die aard is dat het een Vlaams-Nederlandse consensus mogelijk maakt ?

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, ik kan het geachte lid verzekeren dat er van de problematiek van de vaste boekenprijs, die — zoals hij zelf terecht stelt — mijn prioriteit heeft, werk gemaakt is, zeker nadat er onder meer binnen het Comité van Ministers van de Taalunie gebleken is dat er een consensus bestaat over de wenselijkheid van de vaste prijs.

De perspectieven blijken voorlopig gunstig en het geachte lid zal wel begrijpen dat ik over de inhoud van de verdere besprekingen, die nog aan de gang zijn, geen verdere uitleg kan verschaffen, ten einde de besprekingen niet te bemoeilijken.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap bij internationale instellingen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap bij internationale instellingen.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap bij internationale instellingen zou, volgens berichten, een oplossing hebben gekregen. De nationale Ministerraad zou daarover een beslissing hebben genomen.

Mag ik de volgende vragen stellen ?

Suykerbuyk

1. Is het juist dat de aanwezigheid zal bestaan uit een vierkoppige delegatie, met name de nationale Minister van Buitenlandse Betrekkingen en de Cultuurministers van de drie Cultuurgemeenschappen ?

2. Vermits alleen gewag wordt gemaakt van een beslissing in de nationale Ministerraad, is het nuttig te vernemen of de drie Gemeenschapsexecutieven deze regeling ook hebben goedgekeurd.

3. Is in de regeling begrepen dat de uit vier personen bestaande delegatie een consensus moet hebben bereikt, op straffe van onthouding bij de stemming als er geen consensus is. Op welke wijze is een dergelijke afspraak verenigbaar met het feit dat de culturele aangelegenheden exclusief behoren tot de bevoegdheid van de drie grote Cultuurgemeenschappen in ons land ?

De Voorzitter : Minister Buchmann heeft het woord.

Minister J. Buchmann (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, geachte collega's, allereerst dient opgemerkt te worden dat de oplossing voor de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap waarnaar het geachte lid verwijst, enkel geldt, en dit bij wijze van proef, voor de vergadering van de EEG-Raad van Ministers van Cultuur van 22 november 1984.

Na de problemen rond de vertegenwoordiging van België tijdens de vorige vergadering van de EG-Raad te Luxemburg op 26 juni 1984, heb ik als Gemeenschapsminister belast met de coördinatie van het buitenlands beleid, onmiddellijk dit punt voorgelegd in het Ministerieel Overlegcomité tussen de Gemeenschappen, de Gewesten en Buitenlandse Zaken. Daar werd de volgende consensus bereikt :

„De vertegenwoordiging van België zal bij wijze van proef, bestaan uit de heer Tindemans voor de nationale Regering en de heren Poma, Moureaux en Fagnoul voor de Gemeenschappen. De nationale vertegenwoordiger zal voor de Raad de grondwettelijke beginselen uiteenzetten die ertoe ge-

leid hebben de Belgische delegatie samen te stellen. De leden van de delegatie nemen het woord naargelang bepaalde materies binnen hun bevoegdheid worden aangesneden”.

Deze consensus werd door het Vlaams Ministercomité voor het Buitenlands Beleid goedgekeurd op 21 november 1984.

Buiten deze consensus werd er nog overeengekomen om de diverse standpunten binnen de Belgische delegatie voorafgaandelijk te coördineren. Dit gebeurt onder meer via de werkgroep van attachés bij de Permanente Vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen. Tot op heden verloopt de coördinatie wat de te verdedigen standpunten betreft voortreffelijk.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de oprichting van een problemafvalverwerkingsbedrijf

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de oprichting van een problemafvalverwerkingsbedrijf.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, de oprichting van een gemengd bedrijf voor de verwerking van problemafval werd door de Executieve goedgekeurd. De lokalisatie blijft in het ongewisse, hoewel vaststaat dat het in de omgeving van het Antwerps havengebied zal komen.

De Minister begrijpt dat, hoe langer men wacht, des te zenuwachtiger een aantal middens worden.

Daarom vernam ik graag :

1. in welk stadium dit dossier in ver-

band met de precieze inplantingsplaats zich bevindt ;

2. wie tot op heden is geraadpleegd en wie eventueel nog op de wachtlijst staat ;

3. of de houding van de geraadpleegde instanties of groepen ten opzichte van de voorgenomen inplantingsplaats of -plaatsen wordt medege-deeld.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, in antwoord op zijn vraag kan ik het geacht lid meedelen wat volgt.

Gelet op de aard en de omvang van het verwerkingsbedrijf voor industriële afvalstoffen, dient een inplantingsplaats ervan aan tal van voorwaarden te voldoen.

Vermits het om een industriële vestiging gaat waarin afvalstoffen zowel fysisch als chemisch zullen behandeld worden, wordt de keuze van de vestigingsplaats beperkt tot industriële zones en/of zones bestemd, volgens het gewestplan, voor afvalverwerking.

Het afvalbedrijf zal ook energie onder vorm van stoom voortbrengen.

Om reden van energiebesparing zou het ongehoord zijn deze energie niet te benutten. Het is dus noodzakelijk het afvalbedrijf in te planten nabij een stoomgebruiker. Logischerwijze spelen ook milieutechnische, verkeers- en veiligheidstechnische factoren mee.

Gelet op wat vooraf gaat werd uitvoerig overleg gepleegd met de stad Antwerpen, eigenares van de meeste gronden in het Antwerps havengebied. Nochtans werd nog geen keuze gemaakt.

Het voorlopig uitblijven van een concrete keuze weerspiegelt slechts de zorg die aan de dag gelegd wordt om zowel op micro- als op macrogeografisch vlak de beste inplantingsplaats uit te zoeken.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de gemiste kans tot Vlaams-Nederlandse samenwerking inzake open universiteit

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de gemiste kans tot Vlaams-Nederlandse samenwerking inzake open universiteit.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, uit een aantal verklaringen en feiten blijkt dat de feitelijke meerderheid in deze Raad en in de Executieve niet bepaald warm loopt voor de Vlaams-Nederlandse culturele samenwerking en integratie. Het volstaat ter zake te herinneren aan de lamentabele geschiedenis van de Brakke Grond of aan de bedenkelijke ontwikkeling van de Taalunie.

Nochtans diende zich in de voorbije jaren een project aan dat door zeer velen als een unieke gelegenheid tot Vlaams-Nederlandse samenwerking werd beschouwd : de Open Universiteit. Het betreft hier inderdaad een revolutionaire **onderwijs** svernieuwing, die vanuit onderwijskundig standpunt enorme perspectieven opent en op tal van domeinen aanzet tot creativiteit en zinvol aanwenden van de media en de moderne technologie.

Leden van de meerderheid hebben in deze Raad interessante voorstellen inzake open universiteit ingediend. Woordvoerders van de Vlaamse universiteiten hebben in hearings voor de Commissie voor onderwijs met enthousiasme gepleit voor het aangrijpen van deze kans. Het bleek dat de Nederlandse Open Universiteit ruimte wilde scheppen voor Vlaamse participatie. Dat was dus een enorme kans voor Vlaamse wetenschappers en didactici, voor cineasten, producers, auteurs van leerboeken en uitgevers, kortom, voor Vlaamse **know-how** en Vlaamse deskundigheid.

Ondertussen is de Open Universiteit gestart. De Vlaamse universiteiten

werken — ondanks de afzijdigheid van de Vlaamse Executieve — gelukkig mee. Er blijkt, ondanks de vrij geringe publiciteit, een zeer grote belangstelling vanwege Vlamingen. De Minister voor Nederlandstalig onderwijs uit de centrale Regering heeft inzake de erkenning van diploma's blijk gegeven van positieve belangstelling. De vraag is waar de Vlaamse Executieve ter zake blijft ? Op grond van welke overwegingen houdt de meerderheid in deze Raad de behandeling van de ingediende voorstellen tegen ?

Ik moge vernemen of er, helemaal in de lijn van Flanders' Technology, werk zal worden gemaakt van een reële Vlaamse participatie in de ene Open Universiteit van het hele Nederlandse taalgebied. Of wil de eerste **Onderwijs** sminister in de eerste Vlaamse Executieve werkelijk de geschiedenis ingaan als de Gemeenschapsminister van de grote gemiste kans ?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, de voorstellen van decreet van de heer Ramaekers, de heer Deleecq en van mevrouw Demeester over een open universiteit werden door de Commissie voor onderwijs reeds besproken gedurende de vorige legislatuur. Op 10 februari 1981 concludeerde de Voorzitter van de Commissie dat er geen consensus was, noch over de principes, noch over de werkwijze omtrent de inrichting van een open universiteit, dat er een gevoeligheid is voor de financiële consequenties en dat aspecten van het probleem, zoals de academische graden en toelatingsvoorwaarden, tot het nationale Parlement behoren.

Op 24 februari 1981 werd melding gemaakt van een persoonlijke afspraak tussen de indieners van de ontwerpen om uit de voorstellen de gemeenschappelijke punten te distilleren met het oog op een gedeeltelijke regeling van het ontwerp, enerzijds door een decreet, en anderzijds door een koninklijk besluit. Na die datum heeft de vorige Commissie het onderwerp niet meer behandeld.

De onderwijscommissie van de inmiddels vernieuwde Vlaamse Raad neemt de Open Universiteit opnieuw op haar agenda van 17 november 1982. De Commissie beslist het probleem van de Open Universiteit grondig te onderzoeken en besluit tot enkele hoorzittingen met deskundigen. Tijdens de commissievergadering van 17 november 1982 delen de beide indieners van de voorstellen mee niet meer aan te dringen op de behandeling van hun voorstel om de Commissie toe te laten zich grondiger te informeren over de globale problematiek van de Open Universiteit en van het tweedekansonderwijs.

In tegenstelling met wat het geachte lid suggereert, houdt de Executieve derhalve de behandeling van de ingediende voorstellen helemaal niet tegen, maar heeft de Commissie van de Vlaamse Raad zelf, in onderling overleg, beslist anders te werk te gaan.

In het kader van haar onderzoek heeft de Commissie in zitting van 14 december 1982 geluisterd naar Professor Karel De Clerck van de RUG en in zitting van 8 februari 1983 naar Professor De Schutter van de VUB en de heer Smets van de Sociale Hogeschool van Heverlee. Op 8 februari 1983 concludeerde de Commissie een tussentijdse evaluatie op te maken om te kunnen oordelen op welke wijze desgevallend het overleg met Nederland zou kunnen geschieden. Na die datum heeft de Commissie voor onderwijs van de Vlaamse Raad het onderwerp niet meer behandeld.

Ook de Vlaamse Executieve nam het probleem ter studie en gelaste, omwille van de inhoudelijke, organisatorische, financiële, budgettaire en juridische aspecten van het dossier, op 21 april 1982 een werkgroep ad hoc de problematiek van een open universiteit te bestuderen.

Onafgezien van het probleem van de budgettaire consequenties van enig initiatief op het terrein van een Open Universiteit, botste de werkgroep meteen op een aantal ernstige problemen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap vooralsnog niet bevoegd is. Zo zijn er onder meer de hervorming van de wetgeving op de academische graden, de toelatingsvoorwaarden voor

Lenssens

de studenten, de blokkering van de universitaire programmatie en de remwet op het hoger onderwijs buiten de universiteit. Gelet op de feitelijke situatie inzake de **communautarisering** van het onderwijs, stelt zich voor de Vlaamse Gemeenschap het constitutionele bevoegdheidsprobleem ten volle en is de initiatiefname en de medewerking van de nationale Regering essentieel en onontbeerlijk.

Deze fundamentele problemen gelden niet enkel ten aanzien van een eigen Vlaams initiatief, maar gelden eveneens voor een ernstige en afdoende samenwerking met de Nederlandse Open Universiteit in Heerlen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de Vlaamse aanwezigheid op de wereldtentoonstelling 1985

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Grembergen tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de Vlaamse aanwezigheid op de wereldtentoonstelling 1985.

Minister Geens is weerhouden in de Commissie. Minister Lenssens zal in zijn naam antwoorden.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, volgend jaar is er opnieuw een wereldtentoonstelling, ditmaal in Japan. Het wordt eens te meer een gelegenheid voor de volken om in vreedzame wedijver het beste van wat zij op het gebied van cultuur, economie, wetenschap en technologie presteren, aan de hele wereld te tonen.

Het is dus geen ogenblik te vroeg om beslissingen te nemen over de wijze waarop de Vlaamse Gemeenschap, in de zin van de beleidsverklaring van de Executieve, op deze wereldtentoonstelling de Vlaamse identiteit **erkenbaar** en herkenbaar zal presteren.

Mag ik van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve vernemen :

1. welke afspraken ter zake met de nationale regering werden gemaakt en welke met de Franse en de Duitse Gemeenschap ?
2. welke kredieten uitgetrokken worden voor de Vlaamse participatie aan de wereldtentoonstelling 1985 ?
3. welke plannen reeds concreet werden uitgewerkt ?
4. welke diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap belast werden met de voorbereiding en de uitvoering van deze plannen ?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, geachte collega's, het Vlaams Ministercomité voor Buitenlands Beleid heeft op 19 september jongstleden beslist de deelneming van de Vlaamse Gemeenschap aan de **Tsubuka-wereldtentoonstelling** principieel toe te zeggen.

De Voorzitter van het VMCB die in de Executieve instaat voor de coördinatie van het buitenlands beleid, is belast met de bespreking van de voorwaarden waaronder die deelneming verder kan worden geconcretiseerd.

De resultaten van deze gesprekken zullen eerstdaags met het oog op een definitieve beslissing worden voorgelegd aan het VMCB en aan de Executieve.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Aangezien de eerste

twee op de agenda voorkomende ontwerpen van decreet nauw verwant zijn en verscheidene sprekers over beide ontwerpen het woord wensen te voeren, stel ik voor daarover één enkele algemene bespreking te houden. (*Instemming*)

ONTWERP VAN DECREET houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugdvakanties
— 272 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfscentra
— 273 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugdvakanties en het ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfscentra. De algemene bespreking is geopend.

De heer P. Breyne, verslaggever (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, heren Ministers, beste collega's, met uw goedvinden zal ik terzelfder tijd verslag uitbrengen over de commissiebesprekingen omtrent het ontwerp 272, dat handelt over het vakantie-speelpleinwerk, en omtrent het ontwerp 273 dat handelt over de jeugdverblijfscentra, vermits beide ontwerpen gezamenlijk in de Commissie behandeld werden.

Het eerste ontwerp betreft de subsidiëring van verenigingen die een pedagogische werking ontplooiën met kinderen en jongeren tijdens de vakantie, inzonderheid in vakantie-speelpleinen, vakantiekolonies en jeugdkampen. Het tweede ontwerp betreft de erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfscentra, die bestemd zijn voor de recreatie en vorming van jeugdgroepen.

De bedoeling van de twee ontwerpen

Breyne

is gelijklopend, namelijk de gehele sector van het vroegere speelpleinwerk te saneren en een eigentijdse wettelijke onderbouw te geven.

Reeds in 1977 verklaarde de toenmalige Minister, mevrouw De Backer, dat de erkenning en subsidiëring gebeurde op basis van een archaisch koninklijk besluit van 18 februari 1961 ; zij formuleerde toen een nieuwe interpretatie van dit koninklijk besluit, maar dit uitdrukkelijk in afwachting van een decreet, om toch een redelijke basis te geven voor een vernieuwde uitbouw van de speelpleinwerking.

Het koninklijk besluit van 18 februari 1961 voorzag oorspronkelijk in werkingssubsidies voor de speelpleinen te verlenen door het toenmalige NIOS.

Zoals de Gemeenschapsminister Poma opmerkte in de Commissie werd in dat koninklijk besluit vooral de nadruk gelegd op een normering die te eenzijdig gesteund was op de aanwezigheid van sportinfrastructuren, en te weinig op elementen van begeleiding, opvang, eigentijdse speelmogelijkheden en dergelijke.

Deze laatste elementen, die betrekking hebben op een pedagogische werking, worden benadrukt in het ontwerp 272, en aangevuld, in het ontwerp 273, met een aangepaste subsidiëeringsbasis voor de initiatieven die een verblijfsaccommodatie bieden aan jeugdgroepen tijdens de vakantieperiodes en aan kadervormingsinitiatieven gedurende het gehele jaar, en die tot hiertoe ook veelal zijdelings op basis van voornoemd koninklijk besluit van 1961 betaald werden.

Op te merken valt dat de decreten zijn ingeschreven in de huidige voor de bedoelde initiatieven voorziene begrotingskredieten, met name in 1984 10 1,5 miljoen frank initieel en 6,5 miljoen frank gevraagd via de aanpassing, waarvan een deel, zijnde 38,5 miljoen frank afkomstig is van een overheveling van kredieten voor zogenaamde dagkuren van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn naar het Bestuur voor Jeugdvorming, dit ingevolge een

protocol tussen de Gemeenschapsministers Poma en mevrouw Steyaert.

Weliswaar zal er uiteraard een zekere interne verschuiving naar de verschillende initiatieven toe door deze decreten worden teweeggebracht, enerzijds omdat er tot hiertoe geen expliciet krediet bestaat voor de jeugdverblijfscentra als zodanig, anderzijds omdat de subsidiëring voor het eerst op sommige initiatieven zal worden toegepast, of anderzijds voor bepaalde andere initiatieven geheel of gedeeltelijk zal wegvallen vermits de normen ook een sanering op het oog hebben.

Bij lezing van de ontwerpen vallen de zeer gedetailleerde teksten op. Alle normen voor erkenning en subsidiëring werden tot in de geringste details uitgewerkt. Ten voordele van dergelijke aanpak pleit het feit dat daarmee, in de geest van het Cultuurpact, iedere verdenking van favoritisme bij de betoelaging in hoofde van de Executieve of de Administratie vermeden wordt. Ten nadele ervan dient gezegd te worden, zoals ook door sommige leden van de Commissie werd geopperd, dat zo in decreten wordt opgenomen wat wellicht beter bij uitvoeringsbesluiten zou worden geregeld, teneinde achteraf op een soepeler manier te kunnen inspelen op de wisselende noden en behoeften en te vermijden dat ieder „aggiornamento”, hoe bescheiden ook, dient te gebeuren via de omslachtige procedures die eigen zijn aan het wetgevend werk in de culturele sector. In ieder geval is het debat tussen voor- en tegenstanders van raamdecreten in de culturele sfeer met deze ontwerpen niet afgesloten.

Inmiddels valt het op dat de voorliggende ontwerpen onmiskenbaar het resultaat zijn van intensief beleidsvoorbereidend overleg sedert meerdere jaren. Dat er een ruime consensus werd bereikt met de representatieve verenigingen voor de verschillende werksoorten, blijkt ook uit het feit dat er nog weinig voorstellen tot fundamentele wijzigingen in de Commissie dienden besproken te worden. Terloops wezen de administratie van het Bestuur voor Jeugdvorming en de Gemeenschapsminister met zijn kabinetmedewerkers gelooft voor dit uit-

stekend voorbereidend werk.

Het zou ons te ver leiden de beide ontwerpen in detail toe te lichten. Hier toe weze verwezen naar het schriftelijk verslag. Alleen moge ik de voornaamste krachtlijnen aanduiden :

a. De hoofdbedoeling is een grondige sanering te realiseren van al wat vroeger onder de naam „speelpleinen” gesubsidieerd werd.

b. Er zal voortaan op basis van één globale decretale regeling een subsidie worden toegekend aan verenigingen die voor kinderen gedurende vakantieperiodes in externaats- of internaatsverband een degelijk recreatief aanbod verwezenlijken. Indien de werking niet-residentieel is, heeft men het over „verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk”, indien de werking residentieel is, betaalaagt men vakantiekolonies indien het verblijf gebeurt in vaste constructies en vakantiecampen indien dit niet het geval is.

Tenslotte wordt ook — bij ontwerpnummer 273 — een eigen regeling uitgewerkt ter subsidiëring van de uitbouw van en de werking in verblijfsaccommodaties ten behoeve van jongeren en het jeugdwerk die het hele jaar door beschikbaar zijn voor kadervorming, studieweekends, zomerkampen, enzovoort.

Telkens worden de voorwaarden tot subsidiëring strikt uitgewerkt, ook rekening houdend met het beginsel non bis in idem, zoals in de Memorie van Toelichting is uitgewerkt.

c. In beide ontwerpen wordt voor de subsidiëring een puntenstelsel gehanteerd. Voor de vakantiespeelpleinen is er een werkingstoelage in functie van het aantal deelnemers, de aanwezige infrastructuur en het eventueel ophaalvervoer, en een begeleidingstoelage in functie van het aantal gekwalificeerde begeleiders. Voor de jeugdvakanties wordt rekening gehouden met het aantal deelnemers en gekwalificeerde begeleiders. In beide gevallen wordt een supplementaire vaste toelage verleend aan de verenigingen, die in meerderheid minderjarige jongeren begeleiden of die in Brussel-Hoofdstad hun werking ont-

Breyne

plooiën. Voor de jeugdverblijfscentra is er een gelijke basistoelage voor alle centra en daarnaast een **werkingstoelage** in functie van het aantal overnachtingen, een aantal elementen van infrastructuur en de werking.

In de commissiebesprekingen werd stilgestaan bij de juridische en feitelijke organisatiestructuren, die de verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en jeugdvakanties moeten aannemen. Uiteindelijk werd, na enige discussie en amendering, volgende regeling weerhouden :

— het kan gaan om een privé-initiatief als feitelijke vereniging, **VZW** of instelling van openbaar nut, of een initiatief uitgaande van een **publiekrechtelijk** rechtspersoon ;

— in ieder van deze gevallen dient het bestuur uit minstens vijf personen te bestaan ;

— de feitelijke werking en pedagogische leiding dienen in ieder van deze gevallen verzekerd te worden door een groep personen waarin de jongeren in aantal overwegend zijn ;

— voor de door een gemeente of een ander publiekrechtelijk rechtspersoon tot stand gebracht initiatief dient ofwel de formule van het **overheidsbeheer** met Vaste Commissie van advies ofwel de **VZW-formule** aangevend te worden, waarbij telkens voor de samenstelling der organen de voorwaarden van het Cultuurpactdecreet dienen te worden gerespecteerd.

In de Commissie werden ook bij amendement een beperkt aantal wijzigingen aan de subsidiëeringsnormen aangebracht. Zo werd voor de **jeugdvakanties** de minimale duur ervan om reden van gezinsvriendelijkheid op vier overnachtingen teruggebracht ; voor het vakantiespeelpleinwerk werd een hogere betoelaging weerhouden in functie van het aantal aanwezige **infrastructuurelementen**, en ook voor deze initiatieven die gedurende de ganse dag de opvang van de kinderen verzekeren, wat geconcretiseerd wordt door de aanwezigheid van een infrastructuur voor het verstrekken van warme **maaltijd** den.

Meteen werd de in het ontwerp voorziene basistoelage voor initiatieven die in hoofdzaak kinderen werven uit zogenaamd zwakmaatschappelijk ke middens niet weerhouden omdat in feite aan hetzelfde objectief door het laatste amendement in enige mate werd tegemoetgekomen.

Aan het ontwerp betreffende de jeugdverblijfscentra werden door de Commissie geen noemenswaardige wijzigingen aangebracht.

Het spreekt vanzelf dat deze ontwerpen nog moeten aangevuld worden door een aantal besluiten van de Executieve, onder meer wat betreft de kwalificatievoorwaarden van de begeleiders, de subsidiëeringsprocedure en dergelijke meer.

Beide decreten treden in werking op 1 januari 1984. De jeugdverblijfscentra werden in 1984 reeds betoelaagd op basis van de normen van het decreet nummer 273. Voor het decreet nummer 272 dienen bij besluit overgangsmaatregelen genomen, vermits hier nog dient betoelaagd te worden op basis van het koninklijk besluit van 1961 tot wanneer de Executieve alle uitvoeringsbesluiten voor het nieuwe decreet zal hebben uitgevaardigd.

Beide ontwerpen werden door de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming met eenparigheid aangenomen, zodat het niet vermetel is te verwachten dat ook de voltallige Vlaamse Raad deze ontwerpen zal goedstemmen. **(Applaus)**

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, waarde collega's, ik wil even tussenbeide komen om uw aandacht erop te vestigen dat mijn uiteenzetting zowel betrekking zal hebben op het ontwerp van decreet houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugdvakanties als op het ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfscentra.

In de eerste plaats wil ik mijn oprechte dank uitdrukken voor het uitste-

kend rapport van de heer Breyne en voor de lof die hij tot mijn Administratie en mijn Kabinet heeft gericht.

Ik ga dan ook niet uitweiden over de constructieve werkzaamheden die in de Commissie voor culturele aangelegenheden en didactische vorming plaatsvonden.

Het lijkt mij eerder aangewezen om nogmaals te benadrukken dat bij de totstandkoming van deze decretale regelingen het spelende kind met eigen ideeën, eigen noden en specifieke behoeften als een volwaardige mens, centraal heeft gestaan.

Het creëren van de meest optimale ontplooiingskansen voor deze doelgroep is de prioritaire bezorgdheid geweest van de overheid.

Zonder betuttelend op te treden hebben de verantwoordelijken van speelpleinverenigingen, van verenigingen voor jeugdvakanties immers de taak om maximale kansen tot zelfrealisatie te bieden.

Kinderen hebben het recht om vrij uiting te geven aan het specifieke karakter van hun unieke persoonlijkheid.

Geen enkele verantwoordelijke mag deze spontaneïteit afremmen in functie van organisatiegebonden doeleinden.

Het kind is de spil waarrond de ganse pedagogische vakantiewerking draait.

Elke vereniging heeft daarom de opdracht om sterk kindgericht te werken. Het kind mag geenszins in een rigide structuur belanden die een volledige conformisering eist, zonder eerbied voor de individuele eigenheid.

In deze geest van respect voor ieders zienswijze, in een sfeer open voor elke constructieve kritiek, werd het concept van voorliggende decretale regelingen uitgewerkt.

Het zal dan ook niemand verwonderen dat de oorspronkelijke voorstellen meerdere keren werden aangepast aan de visies van de betrokken verantwoordelijken.

Ik ben er daarom van overtuigd dat de decreten die hier vandaag ter bespre-

Poma

king worden voorgelegd voldoende doordacht zijn.

De pedagogische belangen van geen enkele groep worden geschaad. Integendeel. Na verloop van tijd zal er meer financiële armslag zijn ten einde degelijk functionerende organisaties een betere betoeciaging te verzekeren.

Het kwaliteitswerk verdient een stevige ruggesteun van de bevoegde overheid.

De vraag werd gesteld : waarom een decreet en geen besluit ? Welnu, oorspronkelijk hadden wij een besluit opgesteld maar de Raad van State heeft erop gewezen dat materies verbonden aan het Cultuurpact via een decreet moeten geregeld worden. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, bij de bespreking van dit decreet wens ik uw aandacht te vragen voor twee inleidende beschouwingen. Een eerste beschouwing is dat de Volksunie niet de pleitbezorger is van welke inrichtende vereniging dan ook die bij dit decreet belang heeft. Wij hebben dan ook de pretentie het met de nodige onbevangenheid te kunnen benaderen. In een tweede inleidende beschouwing wens ik onze goedkeuring en tevredenheid te uiten naar aanleiding van het feit dat het voorliggend decreet in de plaats zal treden van het koninklijk besluit van 18 februari 1961 dat tot op heden van kracht is.

In die periode van 23 jaar is de toepassing van het genoemd koninklijk besluit opgedragen geweest aan verschillende departementen en diensten, met name Volksgezondheid, Nationale Opvoeding, Nederlandse Cultuur, NILOS, BLOSO, NWK en tenslotte het Bestuur voor Jeugdvoorming. Het hoeft dan ook weinig betoog dat de telkens andere klemtonen, uiteenlopende interpretaties van criteria door opeenvolgende inspectiediensten enzovoort, hebben geleid tot de quasi onoverzichtelijkheid en de vele misgroeiingen die we vandaag

kennen in de sector van de speelpleinen en de jeugdvakanties.

De jongste tien jaar, en zeker onder het beleid van uw voorganger, mijnheer de Minister, is de vraag naar een nieuwe regeling ter zake steeds luider gaan klinken in de betrokken sectoren. De talrijke toenmalige aanzetten en pogingen hebben tot niets geleid. Het is één van de niet geringe verdiensten van het voorliggend decreet dat de huidige Gemeenschapsminister van Cultuur er niet is voor teruggekeerd bepaalde zogenaamd verworven rechten en heilige huisjes in vraag te stellen en te toetsen aan toekomstgerichte principes waarover zo dadelijk meer.

Bovendien is uit de voorbereidende stukken gebleken dat er een grondige consultatie van alle betrokkenen heeft plaatsgehad en er een ernstige poging werd ondernomen om de inspraak ter zake optimaal te realiseren. Niet in het minst kon ook bij de voorbereiding gerekend worden op de deskundigheid van de Administratie. Wanneer de Vlaamse Administratie al eens blijkt geeft van een dynamische en creatieve aanpak, mag dat ook hier wel eens worden gezegd.

Mijnheer de Minister, voorafgaandelijk wens ik de fundamentele betekenis van dit ontwerp te belichten en het belang te schetsen dat wij als Volksuniefractie eraan hechten om vervolgens nader in te gaan op een aantal kritische bedenkingen waarvoor wij zeker niet ongevoelig zijn en die wij trouwens tot op een bepaalde hoogte terecht vinden.

Welk belang en welke betekenis hechten wij nu aan dit decreet ? Ten eerste, steunen wij ten volle de „sanerende functie” van dit decreet. Zoals daarmee gezegd zal er eindelijk komaf worden gemaakt met een aantal gegroeide misbruiken in de betrokken sectoren. De subsidies zullen rechtvaardiger en correcter ten dienste gesteld kunnen worden van het beoogde doel. Er zullen immers geen toelagen meer verleend worden aan „dode infrastructuur”, maar nog slechts in die mate dat speelterreinen effectief en pedagogisch verantwoord zullen worden gebruikt.

Dit brengt ons tot het tweede belang, met name de nieuwe oriëntering die het ontwerp mogelijk maakt : de speelpleinen en de jeugdvakanties zullen zich nu kunnen ontwikkelen als vrijetijdscentra ten behoeve van kinderen en jongeren, waarbij de pedagogische begeleiding en de sociale opvang centraal staan.

Terwijl de vroegere reglementering nog eenzijdig gericht was — begrijpelijk als verre nasleep van de na-oorlogse toestanden — op de beveiliging van de kinderen, de hygiëne en de volksgezondheid. Laatstgenoemde objectieven behouden hun belang, maar zullen mede in dienst komen te staan van de pedagogische oriëntering. Deze ontwikkeling dient zich reeds geruime tijd aan in de praktijk en zal thans eindelijk in een wettelijk kader kunnen gebeuren.

Ten derde zal dit decreet ook voor het eerst rechtzekerheid scheppen voor de zeer omvangrijke sector van de kampen en bivakken van de Vlaamse Jeugdbewegingen, en voor de talrijke jeugdvakanties, de vroegere „vakan-tiekolonies”, ingericht door de sociale jeugddiensten en -instellingen, althans in zoverre deze initiatieven in het binnenland worden georganiseerd. Het werkelijk belang voor deze sectoren mag niet onderschat worden. In de vakantiemaanden zijn hier elk jaar duizenden kinderen en jongeren bij betrokken. Tegelijk zetten zeer talrijke jong-volwassenen zich vrijwillig in als animator of monitor. De vorming die zij zich daartoe — in hun vrije tijd — dienen te verwerven zal door dit decreet een nieuwe stimulans en aantrekkingskracht krijgen. In ons aanhoudend crisisklimaat zal deze betekenis, als hefboom tot een creatieve en sociale vrijetijdsbesteding, vermoedelijk nog aan belang winnen.

Tenslotte wil ik wijzen op een aantal bepalingen die onze bijzondere aandacht wegdragen.

Ik noem hier de kansen tot initiatiefname door de overheid, in casu het gemeentelijk beleid, zowel als door het particulier initiatief. Gemeentebesturen heben van bij het ontstaan van de speelpleinen een bepalende rol gespeeld, en zullen door dit decreet ver-

De Beul

der worden aangemoedigd.

Ik denk hier aan de bijkomende ondersteuning ten behoeve van de initiatieven voor minder-validen.

Ik wil tenslotte ook de aandacht vestigen op de gunstige behandeling van de initiatieven die plaatsvinden in Brussel-Hoofdstad. De meer-inspanning die hier van de organisatoren wordt gevergd, zal wellicht door niemand nog in twijfel worden getrokken.

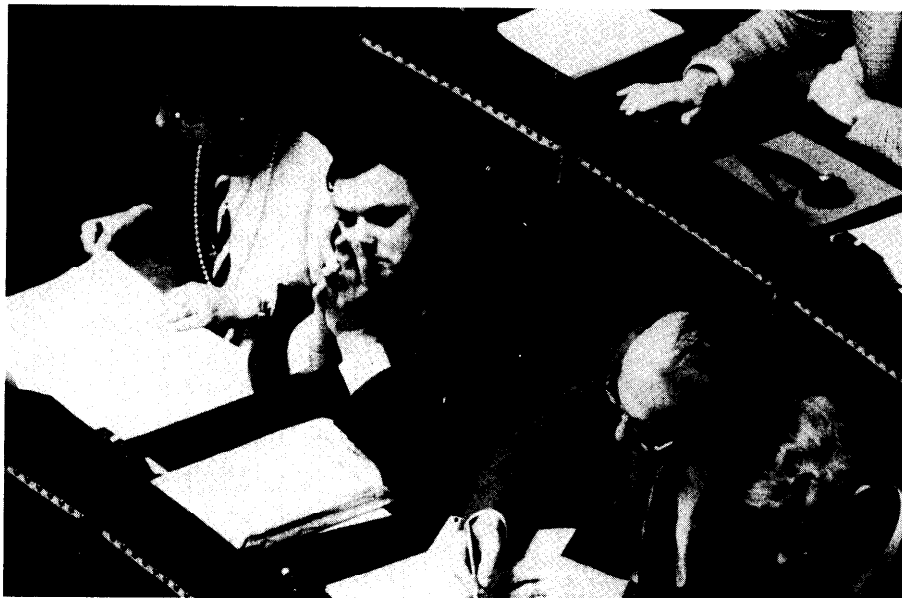
Deze gunstige doorlichting, mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, maakt ons echter niet blind voor een aantal kritische bedenkingen en denkbare bezwaren die bij dit decreet kunnen worden gemaakt, en wij denken tendele terecht.

Een eerste, en voor ons fundamentele bedenking hangt samen met de vraag of het gemeenschapsniveau zich wel moet bemoeien met de regeling van een materie van zeer lokaal belang.

Het kan toch niet ontkend worden dat het spelen van kinderen en jongeren een zaak is van plaatselijk en zelfs sub-lokaal vlak. Ligt de eerste en misschien uitsluitende verantwoordelijkheid hier niet bij het gemeentelijk beleid? Zal dit decreet geen afbreuk doen aan het principe van de autonomie, van de opbouw van de Gemeenschap van onderuit, beginsel dat wij als federalisten bijzonder wensen te bewaken?

Dit mogelijk ernstig bezwaar kan slechts worden ondervangen in de mate waarin wij in dit decreet voldoende waarborgen aantreffen voor een vorm van complementair beleid, waarbij met andere woorden de bestuursniveaus aanvullend kunnen optreden. Welnu, wij durven stellen dat deze waarborgen in voldoende mate aanwezig zijn.

Ten eerste, het decreet legt niet de verplichting op tot het inrichten van speelpleinen of jeugdvakanties — iedereen is vrij dit te doen of te laten — doch schept enkel een facultatieve ondersteuning. Uiteraard werkt dit inspirerend en zelfs richtinggevend

CVP-fractieleden (v.l.n.r.) M. Tyberghien-Vandenbussche, P. Breyne, verslaggever over de decreten-vakantiespeelpleinwerk en jeugdverblijfscentra, C. Marchand en F. Vanderborgh t

voor de initiatiefnemers, maar de rol van de Vlaamse Gemeenschap blijft tenvolle een voorwaarde-scheppende functie.

Ten tweede, in dezelfde denkrichting laten de inhoudelijke bepalingen dan ook voldoende „speelruimte” aan het lokaal initiatief dat bijvoorbeeld zelf dient te kiezen welke verenigingsvorm, welke speelvoorzieningen, welke vakantieperioden en dergelijke voor haar het best geschikt zijn.

Ten derde, in het verstedelijkt Vlaamse landschap is „spelen” en „speelruimte” ten behoeve van het kind een algemene noodzaak en geen vanzelfsprekendheid meer. Of dat kind vandaag opgroeit in Brussel of in een nog „rustige” gemeente in Limburg, het spel van het kind moet in onze maatschappij veilig gesteld worden; de concrete mogelijkheden en werkvormen moeten bewaakt en bevorderd worden.

Wegens dit algemeen belang is een optreden van de Vlaamse Gemeenschap — ik herhaal: in een voorwaarde-scheppende zin — zeker gewettigd

en verantwoord.

Tenslotte: kleinschalige initiatieven op wij k-of buurtniveau kunnen volledig passen en worden gevaloriseerd binnen het raam van de ontworpen regeling. Grotere gemeenten kunnen een gedecentraliseerde werking opzetten in de verschillende deelgemeenten en dorpen. Inspraak en participatie van de bewoners — we denken hier aan de vele wijkiniciatieven — zullen hierdoor heel concrete mogelijkheden krijgen.

Om al deze redenen menen wij dat in het voorliggend decreet voldoende tegengewichten zijn ingebouwd tegen een bedreigende en verstikkende centralistische beleidsvoering.

Een tweede bezwaar als zou dit decreet te „detailistisch” zijn opgevat en als het ware getuigen van een kruideniersmentaliteit, is door de voorgaande preciseringen reeds gedeeltelijk weerlegd. Het decreet laat ons inziens voldoende invulmogelijkheden naar plaatselijke noden en toestanden. Lang niet alles is tot in detail voorgeschreven. De bepalingen die

De Beul

daar wel de schijn van geven, op het eerste zicht althans, zijn hoofdzakelijk ingegeven vanuit een wel te begrijpen pedagogische waakzaamheid : in de vrijetijds- en vakantiesector dienen kinderen en jongeren vandaag behoeft tegen al te eenzijdige commerciële druk, die onverzoenbaar is met de principes van de permanente vorming. Dat dit vanzelfsprekend dient te gebeuren zonder angst, betutteling of ideologische bekrompenheid, moge evenzeer duidelijk blijken. Een aantal bijzondere bepalingen, onder meer die betreffende de principiële openheid en toegankelijkheid van de speelpleinen voor iedereen, staan daar borg voor.

Een derde bedenking houdt verband met het feit dat twee „verschillende” werksoorten in één decreet worden gevangen, namelijk speelpleinen en jeugdvakanties. Hierdoor zou de ontwikkeling van de eigenheid in verdrukking komen of minstens afgeremd worden. De laatste maanden is door sommige federaties van de betrokken sectoren nogal nadrukkelijk geijverd voor aparte decreten per werksoort. Deze gevoeligheid die in het werkveld leeft en ons inziens een neiging tot corporatisme blootlegt, is beleidsmatig minder verdedigbaar. Al te veel verkokering of opdeling in hokjes naar „deeldecreten” moet naar ons aanvoelen eerder vermeden worden. Ik wens daar in een slotbeschouwing nog even op terug te komen.

De optie om in dit decreet de gemeenschappelijke kenmerken van de betreffende sectoren als basis te nemen, lijkt ons een verantwoorde beleidskeuze. Die gemeenschappelijke kenmerken zijn er immers onmiskenbaar, namelijk in beide werkvormen gaat het om de begeleiding en de opvang van het spelende kind en de jongere tijdens de vakantieperioden. Anderzijds wordt de eigenheid van beide types ruimschoots gehonoreerd door het geheel van de bijzondere vereisten die specifiek blijven. Bovendien leggen de subsidiëringsmodaliteiten eigen klemtonen.

De vraag stelt zich hier of de balans niet té veel overhelst naar de sector van de speelpleinen. De inschakeling van

bij komende coëfficiënten zorgt inderdaad voor meer gewicht langs die kant. De motivering lijkt ons evenwel aanvaardbaar : er is op het vlak van de verbetering van de spel-infrastructuur nog ontzettend veel werk in het Vlaamse land ; de beleidsaandacht is de jongste decennia overwegend gegaan naar de uitbouw van een veelzijdige sport-infrastructuur, terwijl het spelende kind een beetje in de kou is blijven staan. Veel speelterreinen zijn allesbehalve kindvriendelijk en avontuurlijk aangelegd, een stimulans is hier beslist noodzakelijk.

Daarnaast krijgen ook de jeugdvakanties nieuwe ontwikkelingskansen, zo werd bijvoorbeeld de minimumduur herleid tot 4 overnachtingen, hetgeen met name in de sector van de „vakantiekolonies” vanuit „gezinsvriendelijk” standpunt meer aangepaste mogelijkheden zal scheppen.

Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik wens te besluiten met een beschouwing die het Vlaamse jeugdbeleid in het algemeen betreft.

Ik grijp hiervoor terug naar de uitspraak die nagenoeg tien jaar geleden de toenmalige woordvoerder van Volksunie, de heer Vanhaegendoren, deed in de Cultuurraad ter gelegenheid van de stemming van het decreet betreffende het landelijk georganiseerd jeugdwerk met name op 7 januari 1975.

De heer Vanhaegendoren betreunde toen namens onze fractie dat het toen gestemde decreet slechts een klein deeldecreet betrof en sprak de hoop uit dat er spoedig een algemene regeling zou worden getroffen voor de overheidsbijdrage tot de vorming en de begeleiding van de jeugd buiten schoolverband.

Vandaag, tien jaar later, kunnen wij, bij de stemming van dit tweede deeldecreet betreffende de jeugdsector, andermaal precies dezelfde hoop uitspreken. (**Applaus bij de VU**)

De Voorzitter : De heer Van den Broeck heeft het woord.

De heer O. Van den Broeck (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijn-

heer de Minister, geachte collega's, de gedetailleerde en volledige toelichting van de heer Breyne over de werkzaamheden in de Commissie voor culturele aangelegenheden en didactische vorming van de Vlaamse Raad heeft duidelijk aangetoond dat de decreten die hier vandaag worden behandeld tot stand kwamen na rijp be- raad.

Ik meen dat alle betrokken verantwoordelijken voldoende de kans hebben gekregen om bepaalde wijzigingen voor te stellen.

Ten gevolge van deze suggesties werd de oorspronkelijke tekst geamendeerd en daardoor in de gewenste richting bijgestuurd.

Ik hoef hierbij niet in te gaan op de diverse bijzonderheden van deze werkzaamheden omdat ik daardoor de ver- slaggeving zou overdoen.

Toch heeft dit parlementair werk aangetoond dat een constructief gesprek over de ideologische en filosofische borderingen heen mogelijk is wanneer een belangrijke aangelegenheid, in dit geval het welzijn van onze kinderen, aan de orde wordt gesteld.

De leden van de Commissie leverden het bewijs dat een democratische besluitvorming nog altijd tot de realiteiten behoort in dit land.

Als lid van de Commissie cultuur van de Vlaamse Raad, ligt het dan ook niet in mijn bedoeling om, door het formuleren van een aantal kritieken, het eensgezinde standpunt van dit orgaan ten aanzien van de decreten in kwestie, te ondergraven.

Toch wens ik in dit halfroond uitdrukking te geven aan mijn bezorgdheid inzake de degelijke toepassing van deze decretale normeringen. Een wettelijke regeling construeren is één zaak, deze in de praktijk toepassen is nog een andere kwestie.

Via diverse informatiekanalen bereiken mij immers verontrustende berichten over het onderbezette personeelskader van de Dienst Jeugdwerk.

In het organigram van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd in een personeelsformatie voorzien

Van den Broeck

die in staat moet zijn om de pedagogische begeleiding te verzekeren van het Jeugdwerk in de Vlaamse Gemeenschap.

Ik meen echter te weten dat de opvulling van dit kader tot op heden nog altijd op zich laat wachten.

Zonder de nodige specialisten ter ondersteuning, blijft de concrete uitvoering van elke wettelijke beschikking spijtig genoeg een dode letter.

Ik wil daarom een lans breken opdat er bij hoogdringendheid werk zou gemaakt worden van de nodige aanpassingen in de personeelsformatie van de administratie bevoegd voor het jeugdwerk.

Het goed functioneren in het komende voorjaar van deze twee degelijke decreten is volkomen afhankelijk van mensen, die de nodige educatieve begeleiding kunnen waar maken.

Indien de vereiste logistieke steun onvoldoende of erger nog, onbestaande zou blijken, mogen we verwachten dat de opvang van kinderen gedurende de vakantieperiodes er niet op zal verbeteren.

De schokkende beelden en de tragische getuigenissen over de onverklaarbare catastrofe te Kortrijk hebben iedereen beroerd.

Wanneer echter kinderen, die in sommige gevallen met meerdere tientallen bivakkeren op onveilige zolders, ten gevolge van een uitslaande brand zouden omkomen, zullen wij ons misschien ten dele schuldig voelen wanneer de bevoegde administratie onmachtig blijft. Een degelijke controle en een deskundige begeleiding van de inrichtende organisaties, gesteund op een stevige wettelijke basis, zal de kans op dergelijke rampen immers aanzienlijk verkleinen.

Door het goedkeuren van deze **decreten** zetten wij hiertoe een eerste stap.

Het uitbouwen van een aangepast personeelskader is de motor die het geheel in staat stelt te werken.

Om mijn betoog af te ronden wil ik de

Gemeenschapsminister van Cultuur vragen zijn beleid in verband met de decretale regelingen voor het jeugdwerk in Vlaanderen onverminderd verder te zetten.

Een wettelijke regeling is immers de enige garantie dat de betoelaging van de diverse werkvormen in een budgettaire onzekere toekomst zal bewaard blijven.

De Voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, onze Commissie wijdde inderdaad een zeer uitvoerige bespreking aan het ontwerp van decreet aangaande speelpleinen en jeugdvakanties, wat in feite de voortzetting is van bestaande regelingen, maar gelukkig in een veel betere aangepaste vorm.

Ik feliciteer de rapporteur voor zijn uitstekend verslag maar ik verheug mij vooral — wat trouwens ook voorgaande sprekers hebben gedaan — over de werkelijk open dialoog ter zake met de Minister. Meestal werd een consensus bereikt over concrete voorstellen die een verbetering van de teksten inhielden. Mijn betoog zal zich dan ook beperken tot enkele specifieke en principiële bemerkingen.

Ten eerste, zoals de Raad van State in zijn zeer uitgebreid advies doet opmerken, mag het in de Memorie van Toelichting bedoelde facultatief karakter van het ontwerp geen aanleiding zijn tot bestendige onzekerheid of ook dit decreet wel een recht op toelage inhoudt, onder voorwaarde dat in de begroting een krediet is ingeschreven en als er dientengevolge een subsidie zal zijn, wat ze dan wel zal bedragen ?

Dit soort jaarlijks terugkerende onzekerheid, die we ook uiteraard in andere decreten terugvinden, laat de betrokken verenigingen niet toe **welkdanige** planning op te maken voor de komende jaren. Ik heb deze gelegenheid willen aangrijpen, mijnheer de Minister, omdat we wellicht ter zake innovierend **denkwerk** zouden moeten verrichten voor de toekomst.

Ten tweede, wat artikel 3 betreft is

het, voor zover wij konden nagaan, wel de eerste keer dat een feitelijke vereniging subsidieerbaar wordt gesteld, zonder aan de eisen van bijvoorbeeld een vereniging zonder winst oogmerk of van een instelling van openbaar nut te moeten voldoen. We slaagden er niet in de onderliggende redenen te achterhalen, maar blijven het een verkeerde beslissing vinden die daarenboven een discriminatie dreigt in te houden ten aanzien van de vele verplichtingen die aan een door de overheid opgericht **vakantiespeelpleinwerk** of jeugdvakantiewerk worden opgelegd.

Ten derde, inzake dit laatste punt, sluiten wij aan bij de opmerkingen die eveneens trouwens door de Raad van State werden gemaakt wat de toepassing van de Cultuurpactwet aangaat, zoals bepaald in artikel 4 van het ontwerp. We hadden liever gezien — hoewel wij ons hebben aangesloten bij het uiteindelijke voorstel — dat men er zich toe beperkte de **beheersformules** aan te wijzen die door artikel 9 van het Cultuurpact zijn voorzien, de keuze aldus aan de betrokken lokale overheid tussen één van de drie voorgestelde bestuursvormen.

Tenslotte ware het misschien beter geweest — zoals de Raad van State trouwens ook opmerkte — ook hier de beschikking van het Cultuurpact te volgen door in artikel 5 wel, **weze** het een kleine basistoelage te voorzien, aangepast aan de betrokken initiatieven. Waarom ? Omdat het hier veeleer gaat om het principe van gelijke kansen voor diverse initiatieven, welke ook bijvoorbeeld de eigen middelen van de betrokken vereniging zijn.

Van dit soort principes afwijken, is de deur wellicht openen voor allerhande interpretaties en toepassingen van de Cultuurpactwet, ook op andere gebieden. Wij stellen ter zake — en tot onze spijt — vast dat de Vlaamse Executieve zich bij de interpretatie en de toepassing meer en meer van de letter en de geest van het Cultuurpact dreigt te verwijderen. Ik denk bijvoorbeeld aan de hele problematiek van het personeel van de Vlaamse Gemeenschap. Mijnheer de Minister, ik geef toe dat dit punt het voorwerp van een ander debat uitmaakt dat, naar ik hoop, ook eens zal worden gevoerd.

Seeuws

Wij menen oprecht dat het voorliggend decreet voldoende verbeteringen inhoudt van de huidige regelingen. Wij hopen trouwens ook dat dit in de praktijk in de toekomst zal worden bevestigd. In die voorwaarden zal ook onze fractie beide ontwerpen van decreet goedkeuren. **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord bij deze algemene beraadslaging ?

Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, collega De Beul heeft een aantal algemene bedenkingen geformuleerd die wij volledig kunnen onderschrijven. Hij heeft ook een aantal beschouwingen weergegeven waarin hij op voorhand de eventuele kritiek op het decreet weerlegt. Uiteraard kunnen wij ook hier collega De Beul volkomen bijtreden. De heer De Beul was eveneens van oordeel dat dienaangaande nog andere decreten moeten worden ingediend aangezien dit decreet slechts betrekking heeft op een deel van het jeugdbeleid. Ook de heer Van den Broeck was deze mening toegedaan.

Ik kan daarop antwoorden dat wij een voorstel hebben uitgewerkt voor een decretale regeling van de **jeugdtehuizen**, de **JOCEMA's**, de organisaties die werken met kansarmen en de initiatieven voor werkende en werkzoekende jongeren. U ziet dus, mijnheer de Beul en mijnheer Van den Broeck, dat wij in die richting verder werken.

Collega Van den Broeck heeft ook gesproken over de Administratie. Die aangelegenheid valt echter buiten deze bespreking. Het zal het geachte lid niet onbekend zijn dat personeelsaangelegenheden tot de bevoegdheid horen van de Vlaamse Executieve en dat deze door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve worden behandeld.

De heer Seeuws heeft erop gewezen dat enkele adviezen van de Raad van State niet of slechts gedeeltelijk werden gevolgd. Daarover werd in de Commissie uitvoerig van gedachten

gewisseld zodat het overbodig is daarop hier nog terug te komen.

Wat tenslotte het Cultuurpact betreft, mijnheer Seeuws, moet men een onderscheid maken tussen de Administratie enerzijds en de Raden van Beheer en de commissies anderzijds.

Sedert 1982 wordt, wat deze laatste betreft, het Cultuurpact strikt toegepast. Ik denk niet dat u een Raad of een Commissie kan noemen waar het Cultuurpact niet werd nageleefd. Dit is alles wat ik in deze algemene bespreking wenste mede te delen.

De Voorzitter : Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking van deze twee ontwerpen van decreet gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugdvakanties — 272 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantie-speelpleinwerk en van verenigingen voor jeugdvakanties.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

Ten laste van het krediet dat door de Vlaamse Raad ter beschikking wordt gesteld, verleent de Vlaamse Executieve, onder de bij dit decreet bepaal-

de voorwaarden, toelagen aan verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en aan verenigingen voor jeugdvakanties.

Verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk zijn verenigingen die een werking opzetten in externaatverband en die onder gekwalificeerde begeleiding aangepaste speelkansen bieden tijdens de vakantie, door middel van een avontuurlijk speelterrein en een gevarieerd spelaanbod.

Verenigingen voor jeugdvakanties zijn verenigingen die een werking opzetten tijdens de vakantie, door middel van een meerdaags verblijf in een aangepaste omgeving in het binnenland, onder gekwalificeerde begeleiding. Hun werking moet gericht zijn op de algehele en harmonische ontplooiing van de deelnemers.

— Aangenomen.

Artikel 3

Verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en verenigingen voor jeugdvakanties worden gesubsidieerd onder de hierna vermelde algemene voorwaarden :

1° opgericht zijn hetzij op privé-initiatief als feitelijke vereniging of in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk of van een instelling van openbaar nut overeenkomstig de wet van 27 juni 1921, hetzij door of ressorterend onder een publiekrechtelijk rechtspersoon ;

2° in het raam van de permanente vorming op onbaatzuchtige wijze de vorming en de ontspanning van de jeugd nastreven, hierbij rekening houdend met de sociale, economische en culturele situatie van de deelnemers ;

3° beheerd worden door een bestuur dat uit ten minste vijf leden bestaat ;

4° de werking verzekeren door ten minste vijf personen waarvan ten minste twee derde jonger is dan 35 jaar en waarvan de helft actieve pedagogische medewerkers zijn ;

5° hun zetel in het Nederlandse taalgebied of te Brussel-Hoofdstad hebben ; op de zetel in het Nederlands de

Voorzitter

gegevens in verband met de werking, leden, vorming van verantwoordelijken en financieel beheer ter inzage hebben ;

6° op zelfstandige wijze het beleid en de programmering bepalen, de financiën beheren en een boekhouding voeren, indien de vereniging voor vakantiespeelpleinwerk of de vereniging voor jeugdvakanties opgericht werd op privé-initiatief ;

7° Indien de vereniging voor vakantie-speelpleinwerk of de vereniging voor jeugdvakanties opgericht is of ressorteert onder een publiekrechtelijke rechtspersoon, dan dient het vakantiespeelplein of de jeugdvakantie te worden geleid door :

a) hetzij een beheers- of bestuursorgaan dat is samengesteld uit de evenredige vertegenwoordiging van de politieke strekkingen die bestaan in de betrokken overheid of overheden. In dat geval wordt het beheers- of bestuursorgaan bijgestaan door een vaste commissie van advies, waarin alle vertegenwoordigende verenigingen van de gebruikers en alle filosofische en ideologische strekkingen opgenomen zijn ; deze commissie van advies heeft recht op een volledige voorlichting over de handelingen van het beheers- of bestuursorgaan ;

b) hetzij een vereniging zonder winstoogmerk, waaraan door de inrichtende overheid het beheer over het vakantiespeelplein of de jeugdvakantie bij overeenkomst wordt toevertrouwd.

In dit geval moeten de statuten van de vereniging zonder winstoogmerk bepalen dat zij, in elk van de statutaire organen, bestaat voor de helft uit leden afgevaardigd door de inrichtende overheid volgens het evenredig stelsel en voor de andere helft uit leden van de door de gemeente erkende jeugd-raad of van de representatieve verenigingen van gebruikers ;

8° er voor zorgen dat de terreinen, lokalen en installaties zich uit het oogpunt van veiligheid en hygiëne permanent in een goede staat bevinden en geregeld onderhouden worden ;

9° beschikken over een huishoudelijk reglement waarvan de Vlaamse Executieve de algemene vereisten bepaalt inzonderheid betreffende hygiëne, veiligheid, gezondheid, maaltijden, dagindeling, programma en rust-pauze ;

10° de wettelijke aansprakelijkheid van de verenigingen ten opzichte van derden alsmede de lichamelijke letsels van gebruikers en medewerkers dekken door een verzekering.

— Aangenomen.

Artikel 4

Naargelang het gaat om verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk of om verenigingen voor jeugdvakanties, beantwoorden zij om gesubsidieerd te worden bovendien aan de volgende bijzondere vereisten.

A. Verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk

1° De werking omvat ten minste 25 vakantiedagen per jaar, eventueel over meerdere perioden gespreid. Een werkingsperiode bestrijkt ten minste 4 opeenvolgende dagen. Per dag worden er ten minste 4 uren activiteiten georganiseerd. De vakanties die in aanmerking komen zijn : de kerstvakantie, de krokusvakantie, de paasvakantie, de zomervakantie en de herfstvakantie.

2° Alle deelnemers hebben toegang tot het speelplein, mits naleving van het huishoudelijk reglement.

3° De vereniging beschikt gedurende de hele werkingsduur over minimum 1 gekwalificeerde speelbegeleider per dertig deelnemers. De Vlaamse Executieve bepaalt de bekwaamheidsvereisten.

4° Gedurende de hele werkingsduur participeren minimum twintig deelnemers aan de activiteiten. Onder deelnemers wordt verstaan jeugdigen van twee en een half jaar tot 16 jaar. Deze beperking van de maximumleeftijd geldt niet voor minder-validen.

5° De vereniging beschikt hetzij in eigendom, hetzij door een schriftelijke

overeenkomst die het exclusieve gebruik door de vereniging vastlegt, over :

a) één of meerdere speelterreinen in open lucht, waarvan de begrenzingen herkenbaar zijn voor de gebruikers en niet-gebruikers. Elk speelplein is uitgerust met minimum 5 van de volgende speelvoorzieningen :

1. speelgroen ;
2. beschutte speelruimte ;
3. bouwspeelmogelijkheid ;
4. verblijfs- en loopruimte met dieren ;
5. terreinen om sporten te beoefenen ;
6. gebruiks- en verbruiksmateriaal ;
7. speeltuigen ;
8. waterspeelmogelijkheid ;
9. drie verschillende bespeelbare grondbedekkingen ;
10. een zelf aan te brengen speelvoorziening die bijkomend door de Vlaamse Executieve kan aanvaard worden ;

b) lokalen voor binnenhuisactiviteiten, op het terrein gelegen of in elk geval op een redelijke en veilige afstand ; deze lokalen moeten kunnen verwarmd worden, indien de werking ook tijdens de wintermaanden plaats heeft ;

c) goed onderhouden sanitaire installaties, drinkwater en EHBO-uitrusting die in verhouding staan tot het aantal gebruikers.'

De terreinen, lokalen en installaties dienen gelegen te zijn in het Nederlands taalgebied of te Brussel-Hoofdstad.

B. Verenigingen voor jeugdvakanties

1° Lokale en regionale jeugdverenigingen die als vereniging voor hun gewone en normale werking reeds gesubsidieerd worden door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, kunnen niet gesubsidieerd worden als vereniging voor jeugdvakanties.

2° De duur van de jeugdvakanties omvat één of meerdere verblijven van telkens ten minste 4 overnachtingen. De vakanties die hiervoor in aanmerking komen zijn : de kerstvakantie, de paasvakantie, de zomervakantie, de krokus- en de herfstvakantie.

3° Tijdens de gehele duur van de

Voorzitter

jeugdvakanties beschikt de vereniging over minimum 1 gekwalificeerde speelbegeleider per 20 deelnemers. De hoofdverantwoordelijke is ten minste 21 jaar oud. De Vlaamse Executieve bepaalt de **bekwaamheidsvereisten**.

4° Tijdens de gehele duur van de vakantie participeren aan de activiteiten minimum 20 deelnemers waarvan twee derde jonger is dan 20 jaar.

5° De vereniging voor jeugdvakanties, beschikt hetzij in eigendom, hetzij door een schriftelijke overeenkomst die het exclusieve gebruik vastlegt tijdens de gehele duur van de vakanties voor de vereniging, over een aangepaste verblijfsaccommodatie in tenten of gebouwen, gelegen in een gezonde en veilige omgeving.

6° Indien de vakantie georganiseerd wordt in een gebouw dienen de volgende minimale voorzieningen ter beschikking te zijn :

a) slaapruijnte met een volume en een aantal bedden die in verhouding staan tot het aantal deelnemers. Voor elke deelnemer moet er voldoende opberg- en stapelruimte voorhanden zijn ;

b) een eetzaal waarvan het aantal stoelen en tafels in verhouding staat tot het aantal deelnemers. De eetzaal mag ook als werklokaal gebruikt worden ;

c) een behoorlijk ingerichte keuken met voldoende kook- en eetgerei in verhouding tot het aantal deelnemers ;

d) een afzonderlijke kamer geschikt voor het toedienen van de eerste zorgen in geval van ziekte of ongeval, uitgerust met bed, wastafel en verbandkist ;

e) sanitaire voorzieningen, waaronder waterkraan, toiletten en douches, die in verhouding staan tot het optimale aantal gebruikers.

7° Indien de jeugdvakantie plaats heeft in tenten, dient het gehele tentenkamp, rekening houdend met het aantal deelnemers, voldoende **moge-**

lijkheden te verschaffen tot behoorlijk overnachten, koken en eten.

Daarenboven is er ter beschikking van de kampeerders : drinkbaar water op het terrein zelf of op een redelijke afstand, hygiënische toiletten en een EHBO-tent.

— Aangenomen.

Artikel 5

1° Aan de verenigingen voor vakantie-speelpleinwerk en aan de verenigingen voor jeugdvakanties wordt jaarlijks een subsidie verleend als tussenkomst in de gemaakte kosten.

De totale toelage per vereniging bestaat uit een werkingstoelage en een toelage voor de begeleiding.

2° Aan de verenigingen voor vakantie-speelpleinwerk en aan de verenigingen voor jeugdvakanties wordt bovendien een vaste toelage per dag en per deelnemer toegekend indien zij :

a) hetzij een meerderheid van de deelnemers werven onder minder-validen, volgens normen bepaald door de Vlaamse Executieve ;

b) hetzij een werking in Brussel-Hoofdstad ontplooiën.

Voor het jaar van de inwerkingtreding van dit decreet zijn de bedragen 25 frank en 50 frank respectievelijk voor de vakantiespeelpleinen uit Brussel-Hoofdstad en de verenigingen die werken voor een meerderheid van minder-validen.

3° Na aftrek van de toelagen voor de deelnemers zoals hierboven bepaald wordt minimum 35 ten honderd van het krediet voorbehouden voor de toelagen aan de begeleiders en maximum 65 ten honderd voor de werking.

4° De werkingstoelage voor de verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk wordt door middel van volgend puntensysteem berekend : het aantal gebruikers, per hoofd en per uur met maximum 8 uur per dag wordt vermenigvuldigd met de **speelinfrast**ruktuurcoëfficiënt.

De speelinfrastruktuurcoëfficiënt bedraagt : 1 indien het terrein uitgerust

is met minimum 5 **speelvoorzienin**gen, 2 indien het terrein uitgerust is met minimum 7 speelvoorzieningen, 3 indien het terrein uitgerust is met minimum 9 speelvoorzieningen.

De speelinfrastruktuurcoëfficiënt wordt met 1 verhoogd voor de verenigingen die omwille van de noden van hun recruteringsgebied zelf het dagelijks vervoer organiseren en betalen gedurende ten minste 25 dagen.

De speelinfrastruktuurcoëfficiënt wordt eveneens met 1 verhoogd indien de verenigingen op de speelterreinen beschikken over een degelijk uitgerust gebouw om warme maaltijden te bereiden en te verstrekken aan de gebruikers. De uitrusting van het gebouw, met name de **keuken**-installatie, de bestekken, de tafels en de stoelen moeten in verhouding staan tot het aantal gebruikers.

5° De werkingstoelage voor de verenigingen voor jeugdvakanties wordt door middel van een puntensysteem als volgt berekend : het aantal aanwezige deelnemers wordt vermenigvuldigd met het aantal werkuren, met een maximum van 8 uur per dag.

6° De toelage voor de begeleiding van de verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk wordt door middel van een puntensysteem berekend : het totaal aanwezige gekwalificeerde speelbegeleiders wordt vermenigvuldigd met het aantal werkuren, met een maximum van 8 uur per dag. Het aantal begeleiders wordt begrensd door minimum 8 en maximum 30 kinderen per gekwalificeerde begeleider. Het minimum aantal kinderen per speelbegeleider geldt niet indien ten minste een derde van de gebruikers minder-validen zijn.

7° De toelage voor de begeleiding van de verenigingen voor jeugdvakanties wordt door middel van een puntensysteem als volgt berekend : het totaal aanwezige gekwalificeerde speelbegeleiders wordt vermenigvuldigd met het aantal werkuren, met een maximum van 8 uur per dag. Het aantal begeleiders wordt begrensd door minimum **6** en maximum 20 kinderen per gekwalificeerde begeleider. Het minimum aantal kinderen per speelbegeleider geldt niet indien ten

Voorzitter

minste een derde van de deelnemers minder-validen zijn.

— Aangenomen.

Artikel 6

De Executieve bepaalt, de Vlaamse Jeugdraad gehoord, de **subsidiërings** procedure, de wijze van uitbetaling der subsidies en de wijze van inspectie. Bij de regeling van de **subsidiërings** procedure moet zij in een administratief beroep voorzien.

— Aangenomen.

Artikel 7

Het koninklijk besluit van 18 februari 1961 houdende vaststelling van de voorwaarden tot toekenning door het Nationaal Instituut voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport, van werkingssubsidies voor de speelpleinen, wordt opgeheven voor de Vlaamse Gemeenschap.

Deze opheffing treedt in werking de dag waarop het laatste ter uitvoering van dit decreet te nemen besluit van de Vlaamse Executieve in werking is getreden.

— Aangenomen.

Artikel 8

Dit decreet treedt in werking vanaf 1 januari 1984 onverminderd de verkregen rechten.

— Aangenomen.

Artikel 9

De Vlaamse Executieve stelt de overgangsbepalingen vast.

— Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Wij zullen deze namiddag de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfscentra

— 273 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van **jeugdverblijfscentra**.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

Ten laste van het krediet dat door de Vlaamse Raad ter beschikking wordt gesteld, verleent de Vlaamse Executieve onder de bij dit decreet bepaalde voorwaarden, toelagen aan de jeugdverblijfscentra.

Een jeugdverblijfscentrum stelt een aangepaste en veilige **verblijfsaccommodatie** bestaande uit één of meerdere gebouwen die een eenheid vormen, ter beschikking van kinderen en jongeren voor het ontplooiën van hun vormende en ontspannende activiteiten, hetzij individueel, hetzij in **verenigingsverband**.

— Aangenomen.

Artikel 3

Om erkend te worden en te blijven dient een jeugdverblijfscentrum aan de volgende eisen te voldoen :

1. in het Nederlandse taalgebied of in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn ;

2. open staan voor iedereen, ongeacht de leeftijd, sociale herkomst ideologie, geslacht of ras, maar specifiek voor het onthaal van jongeren ingericht zijn. Als jongeren worden be-

schouwd personen jonger dan 25 jaar oud ;

3. a) opgericht zijn op privé-initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk of van een instelling van openbaar nut overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 ;

b) hun zetel in het Nederlandse taalgebied of te Brussel-Hoofdstad hebben ; op de zetel moeten in het Nederlands de gegevens in verband met werking, leden, vorming van **verantwoordelijk** ken en financieel beheer voorhanden zijn ;

c) indien een vereniging zonder winstoogmerk meer dan één jeugdverblijfscentrum heeft opgericht, moet, met het oog op de toepassing van de erkennings- en (andere) subsidieregelen, per centrum een afzonderlijke exploitatierekening opgemaakt worden ;

4. de persoon of personen die belast zijn met het dagelijks beheer van het jeugdverblijfscentrum moeten door gebruikers en door de overheid gekend en steeds bereikbaar zijn ;

5. de verblijfsvoorwaarden dienen geregeld in een huishoudelijk reglement dat ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve dient voorgelegd met het oog op de overeenstemming met de bepalingen van dit decreet ;

6. gedurende ten minste 250 dagen per jaar permanent toegankelijk zijn, waarvan 11 weken of 77 dagen binnen de schoolvakanties moeten vallen. Ten minste de helft van de gebruikers moet jonger zijn dan 25 jaar ;

7. ten minste 2.000 overnachtingen van jongeren per jaar tellen, waarvan ten minste 1.000 overnachtingen van jongeren buiten de maanden juli en augustus tellen ;

8. indien in een bepaald jaar de normen bepaald in de punten 6 en 7 niet worden bereikt, verliest het centrum zijn recht op basistoelage. Indien ook het volgende jaar een van deze cijfers niet wordt bereikt, verliest het centrum zijn erkenning.

— Aangenomen.

Artikel 4

Om erkend te worden en te blijven

Voorzitter

moet een jeugdverblijfscentrum daarboven :

1. zich bevinden in onberispelijke staat inzake inrichting, uitrusting en voorzieningen, inzonderheid op gebied van veiligheid en hygiëne ; de verblijfsruimten dienen behoorlijk verwarmd te kunnen worden ;

2. beschikken over :

a) slaapruiden met een totale capaciteit van ten minste 40 bedden. Volgende berg- en stapelruimte per persoon moeten voorhanden zijn ;

b) ten minste 2 afzonderlijke lokalen geschikt als werkruimte voor ten minste 15 personen, en 1 lokaal voor ten minste 40 personen. Per bijkomende schijf van 40 bedden moet 1 lokaal voor ten minste 15 personen bijkomend voorhanden zijn ;

c) een afzonderlijke kamer geschikt voor het toedienen van de eerste zorgen in geval van ziekte of ongeval, uitgerust met bed, wastafel en verbandkist ;

d) een behoorlijk ingerichte keuken met voldoende kook- en eetgerei in verhouding tot de capaciteit van het jeugdverblijfscentrum ;

e) een eetzaal waarvan het aantal stoelen en tafels in verhouding is met het aantal bedden. Deze eetzaal kan ook als werklokaal gebruikt worden ;

f) sanitaire voorzieningen met minimaal 1 waterkraan per 5 personen, 1 WC met waterspoeling per 15 personen, 1 douche met warm en koud water per 20 personen ;

g) veilige en bespeelbare **buitenterreinen** van ten minste 50 aren in de onmiddellijke omgeving. Aan jeugdverblijfscentra gelegen in stedelijke agglomeraties kunnen afwijkingen door de Vlaamse Executieve toegestaan worden ;

h) informatie betreffende de ruime omgeving, documentatie en materiaal bedoeld als didactische hulpmiddelen voor vormende en ontspannende activiteiten.

— **Aangenomen.**

Artikel 5

Aan de erkende jeugdverblijfscentra wordt jaarlijks een subsidie verleend als tussenkomst in de gemaakte kosten. De totale toelage per jeugdverblijfscentrum bestaat uit :

1. een basistoelage van 20 ten honderd van het beschikbaar krediet ; dit wordt gelijk verdeeld onder alle erkende centra ;

2. Een werkingstoelage op basis van een puntensysteem, rekening houdend met de volgende werkingselementen ;

a) het aantal overnachtingen in het centrum van jongeren beneden 25 jaar die op vrijwillige basis deelnemen aan para- of postscolaire activiteiten. Per schijf van 100 overnachtingen wordt 1 punt toegekend indien het gebruikers betreft voor wie het centrum zelf niet ten minste 1 warme maaltijd per dag bereidt ; er worden 3 punten toegekend indien het centrum dat wel doet.

Het maximum aantal overnachtingen waarvoor 3 punten kunnen toegekend worden is 20.000 ; vanaf 20.000 overnachtingen wordt per schijf van 100 overnachtingen slechts 1 punt toegekend ;

b) beschikbaarheid van technisch en didactisch materiaal. Voor volgende elementen worden maximaal 15 punten per element toegekend :

- audio-visueel materiaal ;
- werkmateriaal voor creatieve expressie ;
- kantoormachines ;
- spel- en sportmateriaal dat kan verplaatst worden ;
- leeshoek en bibliotheek.

c) vormen van programma-ondersteuning ten behoeve van de vormende en ontspannende activiteiten van de gebruikers, beschikbaar gesteld door het jeugdverblijfscentrum en afgestemd op het doelpubliek ; hiervoor worden maximum 50 punten toegekend ;

d) exclusieve beschikbaarheid van gelijkwaardig bespeelbare en uitgeruste spel- en sportvoorzieningen ; hiervoor worden maximum 20 punten per voorziening toegekend met een maximum van 100 punten ;

e) beschikbaarheid van speelruimte waarover het jeugdcentrum het exclusief gebruik heeft : per schijf van 50 aren worden 10 punten toegekend met een maximum van 50 punten.

— **Aangenomen.**

Artikel 6

De Vlaamse Executieve regelt, de Vlaamse Jeugdraad gehoord, de erkenningsprocedure, de geldigheidsduur van de erkenning, de subsidiëeringsprocedure, de wijze van uitbetaling der subsidies en de wijze van inspectie.

Bij de regeling van de erkenningsprocedure en van de subsidiëeringsprocedure moet zij in een administratief beroep voorzien.

— **Aangenomen.**

Artikel 7

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1984.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Wij zullen deze namiddag de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat — 276 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende wijziging van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Piot, verslaggever, heeft het woord.

De heer F. Piot (op de tribune) : Me-

Piot

vrouw de Voorzitter, dit ontwerp van decreet heeft een zeer concreet doel, namelijk de splitsing van de Faculteit Wetenschappen aan het Rijksuniversitair Centrum te Antwerpen.

Bij deze splitsing hoort een bondige historische verklaring. Bij de oprichting van het RUCA in 1965 werd een Faculteit Wetenschappen georganiseerd die zowel de graad van kandidaat in de wetenschappen als van kandidaat in de geneeskundige wetenschappen zou ~~toekennen~~. In het RUCA wordt, zoals u weet, geen licentiaatsdiploma uitgereikt.

De graad van kandidaat in de wetenschappen kan door de studenten worden behaald in vier verschillende richtingen : wiskunde, natuurkunde, scheikunde en biologie. De eigenlijke wetenschappen werden in de loop der jaren 1968, 1971 aan het RUCA aangevuld met de studies in de farmaceutische wetenschappen, de diergeneeskunde en de tandheelkunde.

Er zijn bijgevolg binnen de ene Faculteit Wetenschappen van het RUCA in feite twee verschillende groepen bijeengebracht : de exacte wetenschappen enerzijds en de medische wetenschappen anderzijds.

Aan de andere universitaire centra vormen deze twee groepen twee afzonderlijke faculteiten. Zulks is ook het geval voor het Limburgs Universitair Centrum dat opgericht werd in 1971, later dus dan het RUCA, waar ook slechts kandidatuuronderwijs wordt verstrekt. Alleen Antwerpen vormt een uitzondering op deze regel.

In 1965 is het RUCA ontstaan uit een groepering van nieuw gecreëerde studierichtingen, zoals daarnet werd uiteengezet, en bestaande instellingen, met name de Rijks-handelshogeschool, het Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken en het Universitair Instituut voor Overzeese gebieden.

Men vond het logisch naast de bestaande eenheden al de nieuwe richtingen in één zelfde entiteit onder te brengen, precies de Faculteit Wetenschappen waar het om gaat.

Intussen is gebleken dat deze formule

bezwaren deed rijzen. De kandidatuuropleiding voor de geneeskunde vergt een specifieke aanpak, conform de traditie van het universitair onderwijs.

Het feit dat de studenten, die de graad van kandidaat behaald hebben aan het RUCA, meestal ter plaatse overgaan naar de Universitaire Instelling Antwerpen voor het tweede en derde cyclusonderwijs, waar er wel twee afzonderlijke Faculteiten Wetenschappen en Geneeskunde bestaan, wettigt ook het streven naar gelijkvormigheid in organisatorisch opzicht.

Verwacht kan worden dat zulks ook de interuniversitaire samenwerking zal bevorderen. Daaruit is in de betrokken kringen de wens gegroeid om de bestaande Faculteit Wetenschappen aan het RUCA op te delen in twee afzonderlijke faculteiten naar het model van al de andere universitaire centra.

De Gemeenschapsminister voor Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs wees er in de Commissie op dat dergelijke splitsing geen financiële gevolgen zou hebben en ook geen personeelsuitbreiding zou veroorzaken.

Uit juridisch oogpunt moet worden opgemerkt dat de voorgestelde hervorming noodzakelijkerwijze moet geschieden langs wetgevende weg omdat in de wet van 19 april 1965 het aantal faculteiten bij het RUCA uitdrukkelijk werd vastgesteld. Deze wet moet bijgevolg worden gewijzigd. Dat is het voorwerp van het ontwerp van decreet dat wij thans bespreken. Deze aangelegenheid ressorteert inderdaad onder de bevoegdheid van de Gemeenschappen. In artikel 59bis van de Grondwet wordt immers het onderwijs aangewezen als een communautaire materie met uitzondering van de aangelegenheden uitdrukkelijk voorbehouden voor de nationale wetgever. Tot die voorbehouden aangelegenheden behoren „de onderwijsstructuren”. Op bladzijde 4 van de Memorie van Toelichting wordt dit ons inziens duidelijk aangetoond.

Tijdens de bespreking in de Commissie werden enkele belangwekkende opmerkingen en vragen geformuleerd. Eerst werd gevraagd of de hier

voorgestelde wijziging niet achterhaald is door de hervorming van het hoger onderwijs betreffende de academische graden die door de Ministers van Onderwijs in de nationale Regering wordt gepland. De Gemeenschapsminister heeft ons inziens terecht gerepliceerd dat dergelijke hervorming voor het RUCA precies dezelfde gevolgen zal hebben als voor de andere universitaire centra.

Vervolgens werd door enkele leden de mening geopperd dat bepaalde moeilijkheden gerezen naar aanleiding van de raadpleging van de academische organen van het RUCA, de vrees wettigen dat de voorgenomen wijzigingen op dit terrein nieuwe spanningen zouden kunnen verwekken. Deze visie heeft deze commissieleden ertoe aangezet een amendement in te dienen zodat in het decreet wordt gepreciseerd op welke wijze het onderwijzend, wetenschappelijk en administratief personeel wordt gespreid over de twee faculteiten. Dit amendement behaalde bij de stemming in de Commissie geen meerderheid. De Commissie was namelijk van oordeel dat de autonomie van de universitaire instellingen in het gedrang zou komen indien de wetgever in dit domein zou ingrijpen. De meerderheid in de Commissie was de mening toegedaan dat de academische organen best geplaatst zijn om de interne organisatie en de taakverdeling te regelen.

Dit ontwerp van decreet werd in de Commissie goedgekeurd met 6 stemmen bij 3 onthoudingen.

Ik moge de leden van deze Assemblée suggereren zich bij de stemming over dit ontwerp van decreet in positieve zin uit te spreken. **(Applaus)**

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, geachte collega's, ik kan uitermate bondig zijn maar stel er toch prijs op de verslaggever, de heer Piot, van harte te danken en te feliciteren voor zijn uitstekend verslag. Het geeft volledig zowel de doelstellingen van dit beperkt ontwerp van decreet weer als de evolutie van de besprekingen in de bevoegde Commissie. Dit wordt aangetoond

Lenssens

door het feit dat geen enkel ander lid van deze Raad zich voor de algemene bespreking liet inschrijven.

Moge ik even ter aanvulling stellen dat de opsplitsing aan het RUCA van de Faculteit Wetenschappen in twee afzonderlijke faculteiten in ruime mate tegemoetkomt aan de wens van de brede academische milieus van Antwerpen.

Er zijn geen budgettaire gevolgen voor de Vlaamse Gemeenschap, wel voor het RUCA zelf — maar die zijn beperkt tot 200.000 frank per jaar — omdat een bijkomend decanaat bepaalde uitgaven vergt voor bijvoorbeeld de verkiezing van de faculteitsraad, het drukken van getuigschriften, diploma's en dergelijke meer.

Dit alles moet uiteraard niet beletten dat de wens van de verslaggever die ook de wens is van de Executieve, bewaarheid wordt en dat deze Raad bij de stemming deze namiddag dit ontwerp van decreet zal goedkeuren. *(Applaus)*

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Nee)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging van de wet van 28 april 1953 **betreffen-**

de de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

In artikel 4, § 2 van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat, zoals gewijzigd door de wet van 9 april 1965, worden de woorden :

— een faculteit van de wetenschappen voor het toekennen van de graden van kandidaat in de wetenschappen en van kandidaat in de natuur- en geneeskundige wetenschappen”

vervangen door de woorden :

„— een faculteit van de **wetenschappen**,

— een faculteit van de geneeskunde”.

— **Aangenomen.**

Artikel 3

In artikel 8 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 24 maart 1971 en de decreten van 1 augustus 1978 en 4 april 1980, wordt in het derde lid de eerste volzin aangevuld met de woorden „het diensthoofd van het College voor de ontwikkelingslanden en de directeur van het Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken.”

— **Aangenomen.**

Artikel 4

De raad van de huidige faculteit van de wetenschappen blijft zijn bevoegdheid uitoefenen tot 30 september 1985. De verkiezingen voor de raden van de in artikel 2 bedoelde faculteiten worden gehouden op een datum die deze faculteitsraden in staat stelt op 1 oktober 1985 in werking te treden.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Wij zullen ~~de~~ de namiddag de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

Ik houd eraan u mede te delen dat de stemmingen rond 15 uur zullen plaatshebben.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 11.55 uur.**
